

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ - Α.Τ. 16 (29) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1987

ΑΘΑΝΑΤΟΣ

«ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ»

Δεκαεπτά Αυγούστου 1987, Βερολίνο, ώρα 17.10. Ο RUDOLF HESS είναι νεκρός! Σκιές ενοχής μα και φόβου σκοτεινιάζουν τα κακομοιριασμένα πρόσωπα των «νικητών».

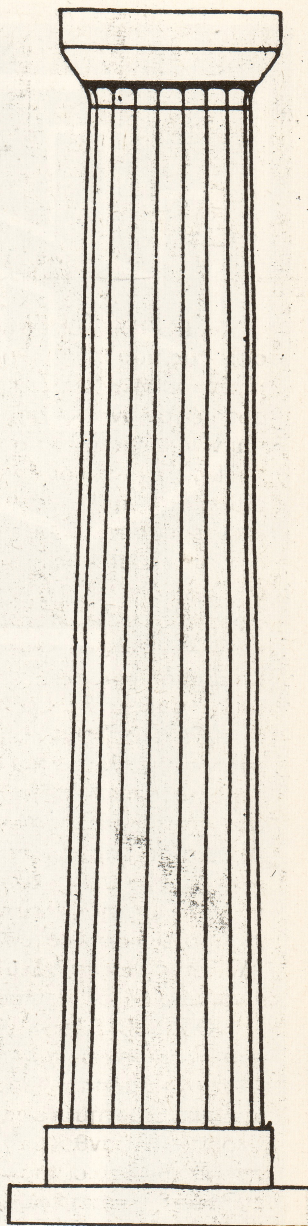
Η είδηση φτάνει ως την άκρη της γης. Από το Μπουένος Άϊρες ως το Λονδίνο, από την Βαρκελώνη, τη Μαδρίτη ως την Αθήνα. Από το Γιοχάνεσμπουργκ μέχρι το Όσλο. Από την Μακρινή Παραγουάη έως την Δρέσδη, τη Ρώμη, τη Χάγη, το Αμβούργο, την Νυρεμβέργη. Πρόσωπα ριγούν, μάτια δακρύζουν, ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ, τρέμετε σκοτεινοί υποκριτές, θα ξαναγυρίσουμε κι' η γη θα τρέμει!

Μάτια σκληρά γεμάτα απόφαση, παντού σε κάθε άκρη της γης λένε τα ίδια λόγια: ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΝΕΚΡΟ! ΘΑ ΕΚΔΙΚΗΘΟΥΜΕ! Μάτια γέρικα παληών πολεμιστών της Νέας Ευρώπης, μάτια σκληρά ρυτιδιασμένων προσώπων, όλων αυτών, που έδωσαν την μεγάλη, χαμένη μάχη, κι' ακόμα πιστεύουν! Μάτια νεανικά, ανθρώπων που γεννήθηκαν όταν ο RUDOLF HESS ήταν στην φυλακή, που έγιναν άντρες και ο RUDOLF HESS ήταν ακόμα, στην φυλακή, μάτια μυριάδων ανθρώπων, τα μάτια των Πιστών της ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΙΔΕΑΣ, ατενίζουν με πίστη το Μέλλον μέσα απ' το θάνατο του τελευταίου Μεγάλου Μάρτυρα της Ράτσας. Χέρια λιπόσαρκα, χέρια νεανικά, δυνατά σηκώνονται ψηλά και χαιρετούν τον Ήλιο, χαιρετούν την ψυχή, που φτερουγίζει στα ουράνια το Πνεύμα που περνά στην Αθανασία, οι Σημαίες μεσίστιες, τα Λάβαρα χαμηλωμένα, οι νεκροί σύντροφοι μέσα απ' τους τάφους τους, τα αγέννητα παιδιά μέσα απ' τον αέναο χρόνο, οι υπερήφανοι Αετοί, τα αιμοβόρα γεράκια, όλοι και όλα χαιρετούν με Πίστη και Σεβασμό τον τελευταίο Μεγάλο Σύντροφο του Παντοτεινού Οδηγού μας.

Ο εχθρός τρέμει τις εκδηλώσεις Σεβασμού προς τον Μεγάλο Νεκρό, σαν νέος Κλέων παραβιάζει για μια ακόμη φορά τα ταφικά έθιμα. Μας αφαιρεί το δικαίωμα να τιμήσουμε το νεκρό σώμα του Μεγάλου μας Συντρόφου. Η πράξη του αυτή, η αισχρή του αυτή ενέργεια θεριεύει ακόμα πιο πολύ την απόφασή μας να νικήσουμε!

Χωρίς τάφο ο RUDOLF HESS, όπως πριν από αυτόν πριν 42 χρόνια, χωρίς τάφο και ο Μεγάλος μας FUHRER, όπως πριν απ' αυτόν πριν 41 χρόνια χωρίς τάφο και ο A. ROSENBERG, ο HEINRICH HIMMLER, ο JULIUS STREICHER. Πόσος ανθρωπισμός, πόση ηθική, τι περιεχόμενο αλήθεια, το ηθικό περιεχόμενο των νικητών! Μάταιος κόπος ότι και να κάνουν δεν θα μπορέσουν να αλλάξουν την ροή της Ιστορίας.

Θα ξαναγυρίσουμε κι' η γη θα τρέμει!

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 6-9 μ.μ.

Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. Μιχαλολιάκος
Περίοδος Β΄ - Αριθμός τεύχους 16 (29) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1987 ΔΡΧ. 150
Τ.Θ. 8346 - Αθήνα Ομόνοια 100 10 • Τ.Θ. 11207 - Θεσ/νίκη 541 10

Ο RUDOLF HESS ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΟΣ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ο RUDOLF HESS είναι νεκρός, τώρα είναι ελεύθερος! Αυτό ήταν το σύνθημα της αφίσσας, που αναρτήθηκε στην Ισπανία από τους Συναγωνιστές του C.E.D.A.D.E., προς τιμήν του Μεγάλου Νεκρού. Οι «νικητές» όμως, οι «μεγάλοι ανθρωπιστές» ακόμα και σε αυτό είχαν αντίρρηση! Μέχρι τελευταία στιγμή αμφιταλαντεύοντο εάν θα παραδώσουν το σώμα στους συγγενείς και αφού το παρέδωσαν απεφάσισαν τελικά η κηδεία καθώς και ο τόπος της ταφής να μείνει μυστικός. Μην έχοντας δε το στοιχειώδες αίσθημα τιμής να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεών τους εδήλωσαν πως αυτή η ενέργεια αποτελούσε επιθυμία των συγγενών. Ενώ ήταν σε όλους γνωστό από δηλώσεις στον τύπο του Βόλφ Ρούντιγκερ ΄Εςς ότι επιθυμία του ήταν να ταφεί ο νεκρός στον οικογενειακό τάφο των ΄Εςς, στο Βούντζιντελ της ΄Ανω Βαυαρίας. Και εδώ λοιπόν σε ότι αφορά τον ανθρωπισμό και τα πανάρχαια ταφικά έθιμα, οι «νικητές» επρωτοτύπησαν και έδειξαν πως ακόμη και νεκρός ο RUDOLF HESS δεν είναι εντελώς ελεύθερος... Καμμία όμως ανθρώπινη δύναμη δεν μπορεί να δεσμεύσει κάτι, που βρίσκεται πέρα από την ύλη. ΄Ετσι λοιπόν πράγματι ο RUDOLF HESS είναι ελεύθερος, η ψυχή του RUDOLF HESS είναι ελεύθερη, το σώμα του όμως ακόμα και νεκρό παραμένει δέσμιο της «δικαιοσύνης», των συμμάχων, των αγωνιστών της «ελευθερίας»...

Αλήθεια εάν στην θέση του RUDOLF HESS, βρισκόταν κανένας μπολσεβίκος τρομοκράτης ή νέγρος αντάρτης ή ακόμα και δολοφόνος του κοινού ποινικού δικαίου τι θύελλα διαμαρτυριών, πόση αγανάκτηση και συγκίνηση θα είχε καταλάβει όλους αυτούς, που δήθεν κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ας είναι, εμείς αυτά τα γνωρίζουμε, γνωρίζουμε την υποκρισία και το φθόνο σε όλο τους το φάσμα μέσα από τις πράξεις των Κρατούντων. Για όσους δεν έχουν ακόμη αντιληφθεί αυτό το γεγονός, ελπίζουμε πως τα τελευταία γεγονότα, τα σχετικά με τον θάνατο του RUDOLF HESS, θα είναι αρκετά για να προσεγγίσουν την αλήθεια.

Ο RUDOLF HESS ως γνωστόν φυλακίσθηκε το 1941 μετά το ταξείδι του, μετά την αποστολή του ειρήνης στη Μεγάλη Βρετανnία. Δικαίωμα αναφαίρετο κάθε κρατουμένου, οποιασδήποτε κατηγορίας, είναι να έχει την ευχαρίστηση να βλέπει σε τακτά χρονικά διαστήματα την οικογένειά του. Αυτό είναι ένα δικαίωμα, που απορρέει από στοιχειώδεις ανθρώπινους νόμους και αρχές. Γνωρίζετε μήπως πότε οι «υπερασπιστές της ελευθερίας, οι σύμμαχοι» επέτρεψαν για πρώτη φορά στην οικογένεια του RUDOLF HESS να τον επισκεφθεί στο κάτεργο του Σπαντάου; Γνωρίζετε μήπως πότε οι σύμμαχοι, αυτοί που σας λένε επί 42 ολόκληρα χρόνια ότι αγωνίσθηκαν για την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, γνωρίζετε μήπως πότε για πρώτη φορά από το 1941 (ή από το 1945 εάν θέλετε) επέτρεψαν στον RUDOLF HESS να συναντήσει την γυναίκα του και το παιδί του; Φυσικά και δεν γνωρίζετε, κι᾽ αυτό γιατί τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως τα ερμηνεύουν οι κρατούντες αφορούν τους «ημέτερους». Τα καλά και συμφέροντα... Λοιπόν, για όσους δεν το ξέρουν, είτε από ελλειπή πληροφόρηση, είτε από κτηνώδη αδιαφορία: Ο RUDOLF HESS είδε την οικογένειά του για πρώτη φορά μετά το 1941, το 1969! Αυτή είναι η δικαιοσύνη του σοσιαλισμού και της δημοκρατίας...

Την ηθική ποιότητα της δημοκρατίας μπορούμε να δούμε ολοκάθαρα και στην παρακάτω δήλωση, που δημοσιεύθηκε στον τύπο των τελευταίων ημερών, δήλωση

του επικεφαλής της Βρεττανικής εθνοφρουράς, που συνέλαβε τον Έςς το 1941, δήλωση που έγινε μετά την αναγγελία του θανάτου του:

«Εάν ήξερα πως ο άνθρωπος, που συνέλαβα εκείνο το βράδυ του Μαΐου του 1941 ήταν ο RUDOLF HESS, θα τον εκτελούσα επί τόπου και έτσι θα είχαμε γλυτώσει από τόσα έξοδα». Θαυμάσατε ήθος, θαυμάσατε ανθρωπισμό και σκεφθείτε πως αυτή την τόσο αηδιαστική και κυνική δήλωση αναδημοσίευσαν με υπερηφάνεια και χωρίς κανένα αρνητικό σχόλιο, όλες οι φιλελεύθερες και σοσιαλιστικές εφημερίδες των λεγομένων (και μόνον λεγομένων) πολιτισμένων κρατών της γης.

Ομαδική παράκρουση, ψευδοανθρωπισμός, κυνικές διακρίσεις, σάπιο το σκέλεθρο της δημοκρατικής και σοσιαλιστικής ηθικής, εθνικοσοσιαλιστής ίσον καταραμένος αυτό είναι το κοινό σημείο όπου συμφωνούν οι δήθεν αντίπαλοι αριστεροί και δεξιοί της σημερινής εποχής. Εθνικοσοσιαλιστής ίσον καταραμένος, καταραμένος ακόμη και νεκρός, αυτό είναι το ηθικό περιεχόμενο της δημοκρατίας και των άβουλων και ευνουχισμένων κοπαδιών, που ακολουθούν το στείρο «ιδανικό» της καθολικής ψηφοφορίας και της ισοπέδωσης.

Απέναντι σε όλους αυτούς ΕΜΕΙΣ, τελευταίοι Πιστοί της Αλήθειας, τελευταίοι Υπερασπιστές του Ανθρώπινου Νόμου. Αδιαφορώντας για την υστερία και τους κωασμούς του δημοκρατικού όχλου, δίνουμε τη Μάχη για την συντριβή του δημοκρατικού και μαρξιστικού ψεύδους, δίνουμε τη Μάχη για τα ξεχασμένα από τους πολλούς ιδανικά της Πατρίδας, της Θρησκείας, της Φυλής, του Πολιτισμού!

Πάντοτε λίγοι και εκλεκτοί ήταν οι δημιουργοί της Ιστορίας. Δεν μας φοβίζει η λογική των αριθμών, ούτε τα αφιονισμένα πλήθη, δίνουμε την Μάχη ακόμα και σήμερα γύρω από το νεκρό σώμα του RUDOLF HESS σαν άλλοι Ομηρικοί Αχαιοί στην Τροία. Τιμούμε τον Μεγάλο Νεκρό γιατί αυτό αποτελεί το πρώτιστο καθήκον μας, το καθήκον κάθε έντιμου Στρατιώτη να τιμά τους Νεκρούς του. Ο RUDOLF HESS πέθανε όρθιος, περήφανος, ως την τελευταία πνοή του εδήλωνε: «Είμαι υπερήφανος, που υπηρέτησα τον Αδόλφο Χίτλερ και τα Ιδανικά του Εθνικοσοσιαλισμού, εάν ξαναζούσα πάλι από την αρχή, πάλι τα ίδια θα έκανα».

Στο νυκτερινό προσκλητήριο του Ιδεατού μας Στρατώνα, του Στρατώνα των μαχητών της Λευκής Φυλής, του Ιδεατού παγκόσμιου Στρατώνα των αγωνιστών της εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας, στο νυκτερινό προσκλητήριο της 17ης Αυγούστου 1987 οι σάλπιγγες ακούστηκαν πένθιμες περισσότερο από κάθε άλλη φορά γιατί έλλειπε ΕΚΕΙΝΟΣ, ο τελευταίος ΜΕΓΑΛΟΣ, ο ΜΑΡΤΥΡΑΣ του Σπαντάου, ο δεύτερος μετά τον Μεγάλο μας Αρχηγό, οι σάλπιγγες ακούστηκαν πένθιμες, μα όλα τα στόματα, από όλα τα στήθη, που μέσα τους κτυπά ακόμα στις σημερινές δύσκολες ημέρες των διωγμών ο Εθνικοσοσιαλισμός, από παντού απ' άκρη σ' άκρη της γης ακούστηκε η ίδια τραγική κραυγή, ελεγεία μαζί και παιάνας:

RUDOLF HESS, ΠΑΡΩΝ!

Στο νωπό χώμα της πατρικής του γής αναπαυεται σε τόπο μυστικό το νεκρό σώμα του RUDOLF HESS. Σε αυτό το χώμα νοητά ακουμπάμε το δεξί μας χέρι και ορκιζόμαστε: Εκδίκηση! Εκδίκηση, ως την ημέρα όπου θα λάμψει η αλήθεια και τα λάβαρά μας νικηφόρα θα κυματίζουν στην Ευρωπαϊκή Γη. Και τότε για όλους τους Μεγάλους Νεκρούς μας, που τους αφαίρεσαν ακόμα και αυτό το δικαίωμα του τάφου θα υψώσουμε ένα αρχαιόπρεπο μνημείο, μεγαλόπρεπο, λιτό, κλασσικό, ένα μνημείο, που στη κορυφή του θα στέκει περήφανος ο Αετός μας και από κάτω με Χρυσά Γράμματα θα είναι χαραγμένα τα ονόματα των Μεγάλων μας Οδηγών. Πρώτο το όνομα Εκείνου: ADOLF HITLER και ακριβώς αποκάτω δεύτερο το όνομα του Σεβάσμιου Γέροντα του Σπαντάου: RUDOLF HESS.

Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

in memoriam

Ο Ροδόλφος-Ριχάρδος-Βάλτερ Ες γεννήθηκε στις 26 Απρίλη του 1894 στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. 'Ηταν γιός ενός Γερμανού Εμπορικού αντιπροσώπου και μιάς Αιγυπτιώτισσας ελληνικής καταγωγής. Ο πατέρας του τον προέτρεψε να αναλάβει την οικογενειακή επιχείρηση, μα εκείνος ήθελε να σπουδάσει. 'Ετσι συνδυάζοντας τις δύο αυτές παρορμήσεις τελείωσε το σχολείο στο Μπάντ-Γκόντεσμπεργκ στοχεύοντας στην εισαγωγή του στην Ανώτατη Εμπορική Σχολή της Ζυρίχης. Αφ' ότου πέτυχε στις εκεί εξετάσεις, ο Α' πόλεμος τροποποίησε την πορεία της ζωής του. Πολέμησε σαν αξιωματικός Πεζικού και βρέθηκε κατά την διάρκεια της α' φάσης του πολέμου στο ίδιο τάγμα με τον Φύρερ. Το τέλος του πολέμου τον βρήκε να υπηρετεί στην Αεροπορία έχοντας ήδη τραυματιστεί δύο φορές και κερδίσει ένα παράσημο. 'Ετσι μετά την ατιμωτική ήττα που πέτυχαν σε βάρος του Γερμανικού Λαού οι σκοτεινές δυνάμεις του Διεθνισμού, βρέθηκε πικραμένος και γεμάτος οργή ενάντια στην προδοτική σπείρα του Νοεμβρίου να φοιτά στο πανεπιστήμιο του Μονάχου όπου παρακολουθούσε μαθήματα ιστορίας, οικονομίας και γεωπολιτικής. Τότε στα 1919 έγινε μέλος της «εταιρείας της Θούλης». 'Ελαβε μέρος σε διαδηλώσεις, μίλησε σε πεζοδρομιακές συγκεντρώσεις και πολέμησε σαν οπλίτης των Ελεύθερων Σωμάτων ενάντια στην Κόκκινη Δικτατορία που δυνάστεψε για λίγο την Βαυαρία και τελικά ανατράπηκε από τον αγώνα των Εθνικών Λαϊκών Δυνάμεων. Το 1921 έγινε μέλος του N.S.D.A.P. όπου βρήκε το ξεκάθαρο ιδανικό, την ζωηρή πίστη και τον φωτισμένο 'Ανδρα που όλοι περίμεναν να σώσει την πατρίδα και το Λαό από την Εβραϊκή Σήψη.

'Ηδη από τον πρώτο του χρόνο στο πανεπιστήμιο ο Ροδόλφος Ες είχε λάβει τιμητική διάκριση για ένα δοκίμιο με τίτλο: «Ποιά χαρακτηριστικά πρέπει να έχει ο άνδρας που θα επαναφέρει την Γερμανία στο παλαιό 'Υψος της». Στο κείμενο ο Ες ανέπτυσσε τις θέσεις του κατά τις οποίες αυτός ο ζητούμενος 'Ανδρας έπρεπε να ήταν «μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, που δεν θα ορωδεί μπροστά στην αιματοχυσία, προικισμένος με φοβερή σκληρότητα και ικανός να χειρίζεται λαούς και έθνη με προσεκτικά ευαίσθητα δάκτυλα».

Αυτόν τον ιδανικό Αρχηγό βρήκε στο πρόσωπο του Φύρερ. 'Ετσι αυτός ο ασκητικός, εσωστρεφής και καλλιεργημένος νηφάλιος γενναίος αγωνιστής, παρέμεινε κοντά στον ηγέτη του κινήματός μας, κοντά σ' όλες του τις στιγμές. 'Ελαβε μέρος στον Αγώνα βήμα προς βήμα, συμμετείχε στην επανάσταση του Μονάχου το 1923 και φυλακίστηκε μαζί με τον Φύρερ ως το 1924 στο κάτεργο του Λάντσμπεργκαμ Λέχ. Μετά την αποφυλάκιση και από το 1925 υπήρξε ιδιαίτερος γραμματέας του Αρχηγού ενώ είχε συνεισφέρει τα μέγιστα και στην διαμόρφωση και διόρθωση του «Αγώνος». Το 1933 μετά την μεγαλειώδη νίκη του κόμματος στις εκλογές, έγινε υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου και ορίστηκε μετά τον στρατάρχη της Αεροπορίας Χέρμαν Γκαίριγκ, β' διάδοχος του Φύρερ. Μετά την κήρυξη του Β' Μεγάλου Εμφύλιου Ευρωπαϊκού Πολέμου και ενώ ο 'Αξονας με την ηγεσία του Γ' Γερμανικού Ράιχ νικούσε, στις 10 Μαΐου το 1941 μετά από μυστική συνενόηση με τον Φύρερ, ο Ροδόλφος Ες απετόλμησε το ύψιστον τόλμημα στην Ιστορία. Οδηγόντας ένα Με-110 πάνω από τις εχθρικές γραμμές έπεσε με αλεξίπτωτο στην Γλασκώβη της Σκωτίας επιδιώκοντας να επιτύχει ειρήνη με την Αυτοκρατορική Κυβέρνηση της Μεγάλης Βρεττανίας. Αντί για τον φιλικά-διακείμενο Δούκα του Χάμιλτον γνωστό του από την Ολυμπιάδα του 1936, ο τραυματίας Ες συνάντησε εβραίους και εβραιόδουλους μισθοφόρους του Τσώρτσιλ. Νοσηλεύτηκε για λίγο σε νοσοκομείο και κρατήθηκε μέχρι το τέλος του πολέμου έχοντας το στίγμα του φρενοβλαβούς, πράγμα που οι στιγμές του Τιτάνιου αγώνα επέβαλλαν. 'Οταν ο πόλεμος τελείωσε με νίκη των ενωμένων δούλων του Εβραίου, των Μπολσεβίκων τατάρων και των έκφυλων δημοκρατών, όλοι ξέρουμε πως στήθηκε η δίκη παρωδία της Νυρεμβέργης. Εκεί καταπατώντας κάθε αρχή και νόμο Διεθνούς Δικαίου οι δικαστές-ανδρείκελα του εβραίου κατεδίκασαν σε μια προ-κατ διαδικασία όλες τις προσωπικότητες του Γ' Ράιχ.

Τον Οκτώβρη του 1946 ο Ες καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά αρνούμενος να υπερασπισθεί τον εαυτό του και έχοντας συμβολικά απορρίψει τα ακουστικά μετάφρασης της διαδικασίας σ' όλη τη διάρκεια. Από τότε ο πιστός αυτός μαχητής έζησε στο κάτεργο του Σπαντάου στο Ανατολικό Βερολίνο (από το 1966 μόνος κρατούμενος), τιμώντας τον Αρχηγό, την Ιδέα και τον εαυτό του, αμετακίνητος και αμετανόητα πιστός ως το τέλος. Ο άνθρωπος που στάθηκε πιστός παραστάτης του Φύρερ απ' τις πρώτες στιγμές, αυτός που κατενόησε όσο και ο δάσκαλος του Χαουσχόφερ την αξία της Γεωπολιτικής, που γνώριζε βαθύτατα και ερμήνευε την Βόρεια μυθολογία, που στάθηκε πρωτοπόρος στην αναβίωση της εθνικής θρησκείας, ιεροφάντης Τελετών στο όρος Μπρόκκεν, αυτός ο υψιπετής ιδεαλιστής δεν βρίσκεται στον κόσμο των ζωντανών. Η πιστή ηρωική ψυχή του στέκεται στο πλευρό μας, αγνή και φωτοβόλα μας δείχνει τον δρόμο για την καινούργια ζωή και την Νέα Τάξη Πραγμάτων.

ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ, ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ!

Στις 17 Αυγούστου το απόγευμα, η μεγαλύτερη ζώσα φυσιογνωμία του Εθνικοσοσιαλισμού, ο Ρούντολφ Εςς, απεκδύθη της γήϊνης υποστάσεως του και μετέστη προς άλλη υπαρκτική διάσταση, σε έτερο πεδίο της κοσμικής Δημιουργίας.

Ο Ρούντολφ Εςς, ήρωας του πεδίου των μαχών, καθηγητής της Γεωπολιτικής, βαθύς στοχαστής και διανοητής, Μύστης και εσωτεριστής, σοφός πολιτικός ταγός κι ακατάβλητος αγωνιστής της κοσμοθεωρίας μας, εκλεκτός Δημιουργός της Φυλής μας, ακλόνητος και πιστός σύντροφος και συμμαχητής του Φύρερ από την πρώτη στιγμή του Αγώνα, απεχώρησε καθώς οι Γενναίοι από την γήϊνη ζωή και πέρασε στην Αθανασία, πιστός στην Τιμή και το Αίμα που τον έθρεψε.

46 χρόνια αιχμάλωτος ειρήνης στο κάτεργο του Σπαντάου, αυτό το σύγχρονο μνημείο καταισχύνης της δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού, υπέμεινε με καρτερία και υψηλοφροσύνη τα δεινά στα οποία τον υπέβαλαν οι ποταποί δυνάστες του.

Η Δημοκρατία και ο μπολσεβικισμός ανάσαναν με ανακούφιση. Η σκιά του Θείου Γέροντος που ερχόταν από το πρόσφατο φωτεινό παρελθόν της φυλής μας για να τους θυμίζει με την μεγαλόπρεπη παρουσία της την ευτέλεια του ήθους και τη χαμερπή μικρότητά τους, δεν υπάρχει πλέον, ανελήφθη στους Ουρανούς.

46 χρόνια φυλακής σ' αυτόν τον τάφο της σιωπής, δεν έκαμψαν το φρόνημα του RUDOLF HESS που ακμαίος μες την πίστη και την τιμή του αντιμετώπισε γαλήνια τους σαδιστές Δημοκράτες βασανιστές του.

Κι αυτοί; οι θιασώτες των «ανθρώπινων δικαιωμάτων», οι υμνητές της «ελευθερίας και της δικαιοσύνης», οι «μεγαλόψυχοι» ειρηνιστές, όλοι όσοι ολοφύρονται και σχίζουν τα ιμάτιά τους στο άκουσμά του τσακίσματος, έστω και μιας τρίχας της κεφαλής κάποιου σιχαμερού εβραίου ή ενός κτηνώδη νέγρου υπάνθρωπου, εκώφευσαν στις εκκλήσεις για την απελευθέρωση ενός από τους Μεγαλύτερους Άνδρες που ανέδειξε η Φυλή μας στην νεώτερη Ιστορία της.

Η ξεχειλωμένη τους συνείδηση υποκριτική και φαύλη, έμπλεη φθόνου, μικρότητας, αστικής παρακμής κι εκφυλισμού δεν συγκινήθηκε από την διαιωνιζόμενη τυρανία ενός τέτοιου Ανθρώπου.

Ζούμε στην εποχή του θριάμβου των φθονερών! Είναι η εποχή που εγκαινιάσθηκε με την ήττα της Φυλής μας, στον Μεγάλο Ιδεολογικό Πόλεμο. Είναι η εποχή της υποκρισίας και του φθόνου, της σήψης και της παρακμής. Είναι η εποχή της βασιλείας του μικρού ποταπού ανθρώπου, δηλαδή η εποχή του ιδιοτελή εμποράκου και του φθονερού εβραίου. Είναι η εποχή της Δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού.

Ποιο ήταν το πρόσχημα για την παράταση της φυλακίσεώς του; Σ' αυτό οι σύμμαχοι, δημοκράτες και μπολσεβίκοι, ήσαν απόλυτα κατηγορηματικοί: «Ο Εςς δεν μετάνοιωσε ποτέ, ποτέ δεν αρνήθηκε την πίστη του». Σαν να ήταν ποτέ δυνατόν να γίνει πραγματικότητα αυτός ο ταπεινός τους πόθος.

Ο Εςς έμεινε πιστός στην Τιμή του κι αυτοί αγκάλιασαν εκείνους που μετά την ήττα πρόδωσαν.

Ο Εςς έμεινε πιστός στο Αίμα του κι αυτοί χωνεύτηκαν μέσα στην φυλετική πανσπερμία.

Ο Εςς έμεινε πιστός στον Αρχηγό και τον Αγώνα του κι αυτοί μόλυναν με το ρύπο τους κάθε Αγώνα και κάθε ιδανικό.

Πως ήταν δυνατόν να του συγχωρήσουν ότι έμεινε πιστός; η μεγαλοσύνη του συνέτριβε τη μικρότητά τους! «Είναι πιστός στην Τιμή και την Πεποίθησή του, σκοτώστε τον!». Αυτό είναι το σύνθημα των φθονερών, των εξεβραϊσμένων και ισοπεδωμένων αστών και των μίζερων και συμπλεγματικών μπολσεβίκων, που γεμίζουν ασφυκτικά τις παρηκμασμένες κοινωνίες μας. Ειρηνιστές, δημοκράτες, φιλελεύθεροι, ένθερμοι οπαδοί των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων», όλοι τους σκουλήκια και τρωκτικά, ανίκανοι για την υπέροχη αρετή που θέλει να τιμάται ο αντίπαλος που παραμένει πιστός στην Τιμή του.

Ω Αστοί — Ιουδαίοι υποκριτές! Αριστείς της πλαδαρής αποχαύνωσης και της κοινωνικής παραίτησης, χυδαίοι τυφλοπόντικες των τσιμεντουπόλεων, βρωμεροί αρουραίοι της πολιτιστικής σήψης, της διαφθοράς και της συναλλαγής! Εμείς οι φωτεινοί κι αχτινοβόλοι γιοί Εκείνου, που ανελήφθη στους ουρανούς, θα γίνουμε οι κολασμένοι δαίμονες των ποταπών σας ονείρων, οι τρομεροί εκδικητές της Φυλής που θα πνίξουν στο αίμα και τη φωτιά την τρυφηλή παρακμή σας.

Ω Αστοί — Ιουδαίοι υποκριτές! Η ημέρα της Νέμεσης φτάσει. Σας υποσχόμαστε να τη φέρουμε γρηγορότερα και να την κάνουμε πιο σκληρή. Εμείς οι θεματοφύλακες των Ιερών παρακαταθηκών της Φυλής. Οι εραστές της Απολλώνειας Κοσμικής Αρμονίας, οι φωτεινοί συνδαιτημόνες των Θεών, ερχόμαστε να αναμετρηθούμε με το πεπρωμένο για να ξαναζήσει ο Άνθρωπος. Εμείς οι γιοί των Ηρώων επιστρέφουμε!

Απανταχού του κόσμου συμμαχητές, εμπρός στην Γιγάντια ψυχή Αυτού που τώρα μας ατενίζει από τους ουρανούς της Βαλχάλλα ας ομώσουμε μέγα όρκο. Εμείς θα σηκώσουμε ψηλά στους ουρανούς τον Ασπιδοφόρο Ήλιο της Χρυσής Αυγής, όπου οι αθάνατες ψυχές των Πατέρων μας θα επιστρέψουν νικηφόρες κι ένδοξες μέσα στον χρόνο!

Ο RUDOLF HESS ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ο RUDOLF HESS στον καθημερινό του περίπατο στον περίβολο των φυλακών του Σπαντάου.

Ήδη, πριν από την αρχή του Δεύτερου Μεγάλου Πολέμου πολλές, σκόρπιες φορές έγινε η προσπάθεια να κωδικοποιηθούν και να αποκτήσουν νομική ισχύ σε διεθνές επίπεδο μια σειρά διατάξεων, αξιωμάτων θα λέγαμε, που προστατεύουν και υπεραμύνονται της αξιοπρέπειας και της προσωπικότητας του κάθε πολίτη.

Δεδομένου ότι η εποχή μέχρι την έναρξη του Δεύτερου Μεγάλου Πολέμου ήταν τελείως διαφορετική από την εποχή που ακολούθησε, δηλαδή η έννοια της κοινότητας είχε μια μεγαλύτερη ισχύ και αίγλη απέναντι στις ατομικιστικές θεωρίες (που παρόλα αυτά είχαν επιβληθεί στην πράξη), τα αξιώματα αυτά παρέμειναν απλά προθέσεις και πράξεις με υπερβολικά όμως περιορισμένη την ισχύ τους.

Αμέσως όμως μετά τη λήξη του πολέμου, το κύμα της ατομοκρατίας, η έξαρση του ατομικισμού αφ' ενός και η διάθεση εξασφάλισης των ατόμων, όχι πλέον σαν λαών, όχι πλέον σαν υποκειμένων του ιστορικού γίγνεσθαι, μα σαν πεπερασμένων χρονικά αντικειμένων οδηγεί στην τυποποίηση νομοθέτηση και επιβολή των κανονισμών του καινούργιου παιγνιδιού.

Αφορμή δίνεται στα συντρίμια μιας ισοπεδωμένης Νυρεμβέργης, μια σειρά κίτρινων, σκανδαλοθηρικών αποκαλύψεων που όλες βαίνουν ενάντια στην «ανθρώπινη αξιοπρέπεια» και οι οποίες (ω! του θαύματος!) συγκεντρώνουν όλα τα πολιτισμένα όμματα απομακρύνοντας τα από τα εγκλήματα ενάντια στο λαό της Ιαπωνίας (Χιροσίμα, Ναγκασάκι), της Πολωνίας (Κατύν), της Γερμανίας (Δρέσδη), της Γαλλίας (Στρασβούργο) κ.ο.κ.

Κι έτσι ο ατομικισμός, γίνεται νόμος και καταφέρνει και στεριώνει και επιβάλλεται τόσο στη Δύση (σα κύριο δόγμα) όσο και στην Ανατολή (σαν ουσία πέρα των Τύπων).

Αυτά από θεωρητικής πλευράς.

Τώρα όμως, μέσα στην ιστορική εξέλιξη βλέπουμε την όλη θεωρία να χωλαίνει στην πράξη, να χρησιμοποιείται για να καλύπτει συμφέροντα και εν τέλει να απογυμνώνεται από το όμορφο προσωπείο της αγνής και ρομαντικής διάθεσης και να αποκαλύπτει το αισχρό σκέλεθρο του πιο ανόσιου υπολογισμού.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν σαν βασική τους αρχή την ισχύ τους πάνω σε ανθρώπους κάθε χρώματος, κάθε φυλής, κάθε θρησκείας.

Ισχύουν για όλους τους ανθρώπους εκτός φυσικά από τους εθνικοσοσιαλιστές.

Τα υπερασπιζόμαστε για να βοηθήσουμε τρομοκράτες, για να στηρίξουμε πρεζάκηδες αλλά ποτέ, ποτέ, για να βοηθήσουμε ένα πολιτικό ηγέτη του ύψους του RUDOLF HESS.

Μας ενδιαφέρει «να μη φυλακίζεται ουδείς χωρις αιτία» όμως ακόμα και στην περίπτωση του φτιαχτού αίσχους της Νυρεμβέργης δεν ήταν αρκετοί οι λόγοι εκείνοι που απαγγέλθηκαν σαν κατηγορίες για να δώσουν το δικαίωμα στους δικαστές να φυλακίσουν, ΝΑ ΑΠΟΜΟΝΩΣΟΥΝ από τον υπόλοιπο κόσμο ένα δημόσιο πρόσωπο που στο κάτω κάτω, κατά κοινή ομολογία των συμμάχων έφτασε στην Μ. Βρετανηία διακινδυνεύοντας τη Ζωή και το Μέλλον του, για την υπόθεση της Ειρήνης, την τόσο πατροναριζόμενη από τα Δικαιώματα του Ατόμου!

Επικαλούμαστε την αξία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για να οργανώσουμε πορείες συμπαράστασης σε πολίτες Λατινοαμερικάνικων χωρών αδιαφορώντας για το σύμβολο του Σπαντάου που προσβάλει μέσα στην ίδια την Ευρώπη την ισχύ και την αξία των προαναφερόμενων «αξιών».

Ζητούμε δικαιώματα σεβασμού της προσωπικής ζωής του καθένα μα απαγορεύουμε σε έναν γέροντα το δέσιμο με την οικογένειά του.

Υπερασπιζόμαστε την ελευθερία του «πιστεύειν» σε οποιαδήποτε ιδεολογία μα φυλακίζουμε τους ηγέτες και τα σύμβολα των αντιφρονούντων προς τις απόψεις μας.

Υπεραμυνόμασθε των αξιών της ιδιοκτησίας ακόμα και του πιο ασήμαντου πράγματος μα στερούμε σ' ένα ιστορικό πρόσωπο το δικαίωμα μιας αξιοπρεπούς ταφής.

Κι όλα αυτά γιατί;

Γιατί αυτή η διπλοπροσωπία, γιατί αυτή η υποκρισία και η ανευθυνότητα;

Γιατί ο Hess δεν ήταν απλά ένα άτομο όπως ο πρώτος τυχόντας υπαλληλίσκος των ημερών μας.

Γιατί ο Hess ήταν πάνω απ' όλα το σύμβολο της επαναστατικότερης ιδέας που γνώρισε η ανθρωπότητα. Γιατί τα έβαλε, αυτός, με λίγους ακόμα ενάντια σ' ένα πανίσχυρο κατεστημένο που ορθώνεται ακόμα πιο ισχυρό μέσα απ' το πλέγμα του σημερινού τρόπου ζωής, μέσα από το πνεύμα της διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών.

Γιατί ο Hess δεν ήταν άτομο μα προσωπικότητα.

Και γιατί πάνω απ' όλα η μικροπρέπεια της οικουμένης ωθούσε τους πάντες να εξαφανίσουν από τη μέτρια και συμβατική εποχή μας ένα τόσο σημαντικό πρόσωπο.

Μη ξεγελιέστε ανήμπορα μηδενικά πως φυλακίσατε για 46 χρόνια μια εποχή γιατί η εποχή αυτή είναι αιώνια.

Και μη ξεγελιέστε πως βγάλατε τα complex σας πάνω στο νεκρό κορμί ενός φυλακισμένου γέροντα γιατί μια ώρα, ένα λεπτό απ' τη ζωή ΑΥΤΟΥ έξω από τη φυλακή είχε την αξία ολόκληρης της δικής σας ζωής κι ακόμη παραπάνω, άτομα βορά του ασθενικού ανέμου των δικαιωμάτων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Η απόφασίς μου να εκτελέσω αυτή την αποστολή ήταν η σκληρότερη, που έλαβα ποτέ στην ζωή μου. Έγινε όμως ευκολώτερη όταν φαντάσθηκα τις ατελείωτες σειρές των φερέτρων τόσο στην Γερμανία όσο και στην Αγγλία, με τις μητέρες να ακολουθούν με φοβερό σπαραγμό. Είναι αλήθεια πως δεν επέτυχα τίποτε. Δεν μπόρεσα να σταματήσω την τρέλλα του πολέμου αυτού, ούτε να αποτρέψω την καταστροφή της ηπείρου μας, που είχα προβλέψει. Δεν μπόρεσα να σώσω τους ανθρώπους μας, αλλά αισθάνομαι ευτυχής για το γεγονός ότι τουλάχιστον προσεπάθησα.

RUDOLF HESS

ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ
Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Δίκη της Νυρεμβέργης ήταν εκείνος ο νομιμοποιητικός μηχανισμός με τον οποίο το Διεθνές κατεστημένο δικαιολόγησε τη φυσική εξόντωση των επιζώντων ηγετών της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, εκδικήθηκε στο πρόσωπό τους την αφυπνισμένη Ευρώπη και επάνω στην δήθεν «ενοχή» τους στήριξε μια κολοσσιαία προπαγανδιστική εκστρατεία με την οποία κατάφερε να ποδηγετήσει μισό αιώνα τώρα τους Άριους Λαούς και να τους εξουθενώσει. Μόνον απονομή Δικαιοσύνης δεν ήταν. Το αντίθετο μάλιστα. Δεν έμεινε καμμιά από τις Γενικές Αρχές του Δικαίου που να μην παραβιαστεί από τους κ. κ. Σώκρος, Ροντένκο, Τζάκσον και Λώρενς στην προσπάθειά τους να καταδικάσουν τους κατηγορούμενους και να σπιλώσουν τις ιδέες που αντιπροσωπεύουν.

Αρκετοί θ' αντιδράσουν σ' αυτό, επηρρεαζόμενοι από την πλύση εγκεφάλου που τόσα χρόνια επιτελείται και την παραφιλολογία που έχει γραφεί. Ποτέ όμως, κανείς «δημοκράτης» δεν μπήκε στη νομική ουσία της Δίκης και δεν την εξέτασε αντικειμενικά. Αν μπορούσε και αν το έκανε, τουλάχιστον θα προβληματιζόταν για όσα καθημερινά ακούει και θα ξέφευγε από τους αφορισμούς και τα ψέμματα που αναμασούν οι μάζες. Ορισμένα τέτοια ερεθίσματα προβληματισμών θα δώσουμε και εμείς με την παρακάτω γενική εξέταση των παραλογισμών που συνέβησαν στο Αίσχος της Νυρεμβέργης, σ' αυτή τη Δίκη που εξευτελίζει την έννοια της Δικαιοσύνης...

Η Κλασσική Νομική Επιστήμη διδάσκει ότι η μεγαλύτερη κατάκτησή της στους τελευταίους αιώνες είναι η πλήρης αποδοχή απ' όλα τα κράτη της αρχής «κανένα έγκλημα, καμμιά ποινή χωρίς νόμο» ή επί το λατινικότερο «nullum crimen nulla poena sine lege». Δημιούργημα της φιλοσοφικής και πολιτικής σκέψης του Διαφωτισμού η αρχή αυτή διατυπώθηκε στο άρθρο 8 της Γαλλικής «Διακήρυξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη» του 1789 και περιλαμβάνεται σε όλα τα μεταγενέστερα Γαλλικά και Αμερικάνικα Συντάγματα. Εκτός αυτών, περιλαμβάνεται στο σύνολο σχεδόν των σύγχρονων δυτικών νομοθεσιών μη εξαιρουμένων και του Ελληνικού Συντάγματος (άρθρο 7 § 1) και του Ελληνικού Ποινικού κώδικα (άρθρο 1), περιλαμβάνεται και σ' αυτήν ακόμα την «Οικουμενική Διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» (άρθρο 11 § 2).

Απλά δοσμένη σημαίνει ότι μόνο με νόμο μπορεί να γίνει ο χαρακτηρισμός μιας πράξης ως αξιόποινης και ο προσδιορισμός της ποινής που προβλέπεται γι' αυτή την πράξη. Η επιστημονική ανάλυση υποδεικνύει ότι ο νόμος αυτός πρέπει να έχει τεθεί σε ισχύ σε προγενέστερο χρόνο — μόνον επιεικέστερος νόμος έχει αναδρομική ισχύ — και ο καθορισμός τόσο του εγκλήματος όσο και της ποινής μπορεί να είναι σαφέστατος και πλήρης χωρίς να επιτρέπει κανέναν αφορισμό ή αοριστία. Η αρχή αυτή θωρακίζει τα δικαιώματα του πολίτη απέναντι στην κρατική ασυδοσία (;!) και αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα κάθε δημοκρατικού καθεστώτος. Η σημασία της είναι τεράστια γιατί επάνω της οικοδομείται μεγάλο μέρος της έννομης τάξης των σύγχρονων δυτικών αλλά και ανατολικών κρατών.

Μέρη αυτού του οικοδομήματος αποτελούν άλλες «δημοκρατικές κατακτήσεις του λαού στο χώρο της Δικαιοσύνης», όπως ότι και το δικαστήριο πρέπει να είναι ορισμένο από πριν, με νόμιμη σύνθεση, με αρμοδιότητα επί συγκεκριμένων εγκλημάτων, να μην κληθεί ειδικά για να κρίνει μία μόνον περίπτωση, να εξασφαλίζει τα δικαιώματα ουσιαστικά και δικονομικά των κατηγορουμένων κλπ. Όλα αυτά τα δικαιώματα είναι «κατοχυρωμένα» τόσο σε εθνικές νομοθεσίες (π.χ. Ελληνικό Σύνταγμα, άρθρα 6, 7, 8, 87, 88, 89, κ.α.) όσο και σε διεθνείς συμφωνίες. Η αποδοχή τους από το 1789 και μετά πλήρης. Πλήρης είπαμε; Λάθος. Υπήρξε μια μικρή ακίνδυνη, ευτυχώς για τα δικαιώματα της μάζας, εξαίρεση. Η Δίκη της Νυρεμβέργης.

Εκατοντάδες χρόνια δικαιϊκής πρακτικής, συνήθειας έστω, δεν ήταν αρκετά για να τηρηθούν σε άλλη μία δίκη οι κανόνες εκείνοι που αποτελούσαν «απαράγραπτα ανθρώπινα δικαιώματα» και χαρακτήριζαν ένα πολιτισμό ολόκληρο. Όλοι καταπατήθηκαν, συσταλτικά ή διασταλτικά. Δημιουργήθηκαν νέοι, έπαψαν παλιοί να ισχύουν, όλοι και όλα χρησιμοποιήθηκαν στη προσπάθεια να βρεθεί μια φόρμουλα για να τιμωρηθούν αυτοί που ύψωσαν το ανάστημά τους στον Εβραίο δυνάστη του Κόσμου. Κανένα ζήτημα αυτοσεβασμού, δεν τέθηκε σε κανένα δικαστή, κανείς δε σηκώθηκε να βροντοφωνάξει για τη μοναδική αδικία που πραγματοποιούνταν σε βάρος αθώων, κανένας δεν αντέδρασε. Τα δολλάρια επούλωσαν τις ευαίσθητες συνειδήσεις και οι υποσχέσεις για τον μελλοντικό ευδαιμονιστικό κόσμο του ανεύθυνου ατόμου ήταν αρκετές για οποιονδήποτε. Αλλά και ποιος θα μπορούσε να αντιδράσει; Εξ άλλου και η ίδια η δίκη γι' αυτό έγινε, για να μην αντιδράσει ποτέ πια, κανένας, στον ισοπεδωτισμό των καπιταλιστών και των μπολσεβίκων και να εξοντωθούν αυτοί που το αποτόλμησαν. Τυπικοί λόγοι επέβαλαν την επίφαση της νομιμότητας μιας δίκης. Μιας δίκης — παρωδίας όμως — γιατί η περίπτωση αυτή ξέφευγε απ' οτιδήποτε γνωστό δεδομένο. Μια παρωδία, η οποία κατέληξε στη μεγαλύτερη παρανομία όλων των εποχών, κρίνοντας με τα ίδια μέτρα και σταθμά των νικητών.

Στο αίσχος αυτό, το «Διεθνές Στρατιωτικό Δικαστήριο» ιδρύθηκε με τη συμφωνία του Λονδίνου, της 8ης Αυγούστου 1945, μεταξύ της Αγγλίας, της Γαλλίας, των Η.Π.Α. και της

Ο RUDOLF HESS, Ατάραχος στο εδώλειο του κατηγορούμενου σε μια δίκη που δεν αναγνωρίζει το κύρος της πράγμα που φαίνεταιαπό την αδιαφορία της στάσης του.

Ε.Σ.Σ.Δ. Στην συμφωνία αυτή προσαρτήθηκε ένα «καταστατικό του Δικαστηρίου» που καθόριζε τη σύνθεση, τη λειτουργία, τη νομολογία και τον κατάλογο των πράξεων που ΕΠΡΕΠΕ να θεωρηθούν εγκληματικές. Θαυμάστε τη διεθνή υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο. Αντίθετα με ότι περιελάμβανε η αρχή που αναπτύχθηκε προηγουμένως και η οποία ως τότε για τους «δικαστές» ήταν καθολικά αποδεκτή, τώρα, ορισμένες πράξεις, που δεν αναφέρονταν ως τότε και στα κείμενα του Διεθνούς Δικαίου, θεωρήθηκαν εγκληματικές, σε ένα κείμενο που μόνο νόμος δεν ήταν με έκδηλη την αναδρομική του ισχύ, την υστεροβουλία και την μεροληψία του. Οι κατηγορούμενοι θα αντιμετωπίζονταν για τις πράξεις αυτές ως εγκληματίες παρ' όλο που πουθενά δεν αναφέρονταν αυτές πριν ως εγκλήματα. Πολύ δύσκολα μπορούμε να συλλάβουμε σ' όλο του το μέγεθος αυτό το τερατούργημα. Μια επιτροπή, γιατί δεν ήταν δικαστήριο, συγκροτήθηκε μόνο και μόνο για να δικάσει και να καταδικάσει ορισμένους ανθρώπους για πράξεις που όταν τις εκτελούσαν ΔΕΝ ήταν εγκλήματα. Κάτι ανάλογο είναι να δικάσουν εσάς μετά από ένα μήνα επειδή αγοράζατε τσιγάρα από περίπτερο, κάτι θα απαγορεύεται από αύριο. Αν και το παράδειγμα είναι ατυχές, είναι χαρακτηριστικό της αναλογίας που υφίσταται.

Ας συνεχίσουμε και ας εξετάσουμε τα «εγκλήματα» για τα οποία κατηγορούνταν οι «κακοί» Γερμανοί και θαυμάστε σαφήνεια και ρητή διατύπωση η οποία δεν επιτρέπει απορίες και ερωτηματικά.

Οι κατηγορίες ήταν τέσσερεις: συνωμοσία, εγκλήματα κατά της Ειρήνης, εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Με την πρώτη, κατηγορούνταν τα μέλη του NSDAP επειδή συμμετείχαν σ' αυτό από την ίδρυσή του ακόμη και για τη δράση τους σ' αυτό. Ως συνωμοσία θεωρήθηκε η προσπάθειά τους να καταλλάβουν την εξουσία στη Γερμανία και η μετέπειτα άσκησή της. Τα σχόλια περιττεύουν. Τι να πει κανείς; ότι θεωρήθηκε αξιόποινη η συμμετοχή σ' ένα κόμμα που κάλυψε την μεγαλύτερη πλειοψηφία του γερμανικού λαού, που κατέλαβε την εξουσία τηρώντας και τον τελευταίο τύπο που επέβαλε το Δημοκρατικό καθεστώς, που το είχαν αποδεχτεί και νομιμοποιήσει όλοι οι υπόλοιποι κομματικοί και λαϊκοί σχηματισμοί, που ανέδειξε μια κυβέρνηση η οποία εκπροσώπησε επάξια το μεγαλύτερο έθνος της Ευρώπης επί 7 συνεχή έτη και συνελλάγη με όλες της άλλες κυβερνήσεις; Που ήταν η κατηγορία της συνωμοσίας όλα αυτά τα χρόνια; Και επιτέλους, γιατί η συμμετοχή σ' ένα κόμμα είναι έγκλημα εκ των υστέρων; Ποιο αίσθημα δικαίου επιτρέπει κάτι τέτοιο; Είναι αυτό επέμβαση στα εσωτερικά άλλων ή όχι; Η απόφαση της Νυρεμβέργης συνίσταται λοιπόν στην επιλογή και κριτική μεταξύ των κομμάτων. Τα μεν είναι δημοκρατικά και νόμιμα, τα δε είναι ύποπτα και καταδικαστέα και η κρίση αυτή θα συνεχίζεται ες αεί απαγορεύοντας σε κόμματα παρόμοια με το εθνικοσοσιαλιστικό ακόμη και αυτήν την ύπαρξή τους. Για τα κριτήρια ας μην συζητήσουμε: η υποταγή στον Αφέντη, η ομοιομορφία, η εξυπηρέτηση σκοτεινών συμφερόντων αποτελούν αναγκαία διαπιστευτήρια για τη σύγχρονη πολιτική σκηνή. Αντίθετα η πίστη σε ιδανικά, ο αγώνας για την πατρίδα και τις ανάγκες της, η προσπάθεια για ελεύθερη πολιτιστική δημιουργία χωρίς ξένες επιδράσεις, είναι «ναζιστική συνωμοσία» που πρέπει να κατασταλεί. Κανείς μας πια δεν ξέρει που τελειώνει η ελευθερία του, που τελειώνει η εθνικότητά του, που τελειώνει ακριβώς αυτό που επιτρέπεται και αυτό που απαγορεύεται. Πρέπει να πηγαίνουμε σύμφωνα με το ρεύμα, να κάνουμε ότι κάνουν οι πολλοί για να μην κατηγορηθούμε κι εμείς ως συνωμότες...

Το δεύτερο τμήμα του κατηγορητηρίου αναφέρεται στα «Εγκλήματα κατά της Ειρήνης» κατηγορήθηκε δηλ. η Γερμανική Κυβέρνηση ότι προκάλεσε το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι αιματηρές πολωνικές και ρωσσικές προκλήσεις αγνοήθη-

καν. Τα πογκρόμ σε βάρος των Γερμανικών πληθυσμών της Τσεχοσλοβακίας, της Ουγγαρίας και της Πολωνίας χαρακτηρίστηκαν ως γεγονότα άνευ σημασίας. Το ότι η Αγγλία είναι αυτή που κήρυξε τον πόλεμο στη Γερμανία στις 3 Σεπτεμβρίου 1939 στις 11 π.μ. και η Γαλλία στις 5 μ.μ. της ίδιας ημέρας, δε σήμαινε τίποτα για τους δικαστές. Το ότι η αγγλική κυβέρνηση σαμποτάριζε τις διαπραγματεύσεις, το ότι οι Πολωνοί διεκήρυσσαν ότι επιθυμούσαν τον πόλεμο για να καταλάβουν το Βερολίνο σε μια εβδομάδα (;!) υποδαυλιζόμενοι από τους Γάλλους είναι ζήτηματα τα οποία το δικαστήριο της Νυρεμβέργης ούτε καν ανέφερε. Για ποιο λόγο, αφού η Γερμανία κατηγορούνταν κι αυτή έπρεπε να καταδικασθεί;

Η αντικειμενική θεώρηση των γεγονότων αποδεικνύει ότι ως έγκλημα στοιχειοθετείται η απώλεια του πολέμου, γεγονός πρωτοφανές στα παγκόσμια χρονικά. Για να δοθεί μια επίφαση νομιμοποίησης, οι δικαστές ξέθαψαν απ' τα μουχλιασμένα συρτάρια τους μερικές παλιές συνθήκες τις οποίες οι Γερμανοί παραβίασαν προκαλώντας τον πόλεμο και εξαιτίας των οποίων ήταν υπόλογοι. Σύμφωνα με τα ίδια τα πρακτικά του δικαστηρίου (24 τόμοι 700 σελίδων ο ένας) πρώτα επιστρατεύθει γι' αυτήν την προσπάθεια η «Συμφωνία των Βερσαλλιών». Αμέσως εγκαταλείφθηκε γιατί δεν προσέφερε ερείσματα προς χρησιμοποίηση και το βάρος έπεσε στη «Συμφωνία της Χάγης», η οποία ήταν όσο γινόταν περισσότερο ασαφής και αόριστη στο θέμα της εισβολής, ώστε γρήγορα εγκαταλείφθηκε και αυτή. Σειρά είχε το «Σύμφωνο της Κοινωνίας των Εθνών» το οποίο είχε καταγγελθεί επίσημα από τη Γερμανία, όταν αυτή αποχώρησε από την Κ.τ.Ε. Και ο Γάλλος Δικαστής Σώκρος, αναγκάστηκε να δηλώσει ότι «οι συμφωνίες αυτές δεν έθεσαν ποτέ τον πόλεμο εκτός νόμου». Έπρεπε όμως ο πόλεμος να τεθεί εκτός νόμου, γι' αυτό ήρθαν στη επιφάνεια το «Σύμφωνο του Λοκάρνο» και το «Σύμφωνο του Μπριάν-Κέλλογκ». Η Γερμανία είχε καταγγείλει επίσημα το «Σύμφωνο του Λοκάρνο», το οποίο είχε παραταθεί το 1934 για πέντε χρόνια, και δεν το ανανέωσε στο τέλος της περιόδου αυτής. Συνεπώς σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, δεν ήταν πια δεμένη με τις υποχρεώσεις που ανέκυπταν απ' αυτό. Δεν είχε καταγγείλει το «Σύμφωνο του Μπριάν-Κέλλογκ», το οποίο δεν προέβλεπε καν αυτή τη δυνατότητα(!), αλλά καμμία χώρα δεν αισθανόταν δεμένη μ' αυτό μετά τον πόλεμο της Αιθιοπίας, όπου είχε αποδείξει την αχρηστία του και την αδυναμία εφαρμογής του. Τίποτα απ' αυτή δεν ελήφθεί υπ' όψιν από την κατηγορούσα αρχή, η οποία μην έχοντας που αλλού να στηριχθεί, γαντζώθηκε σ' αυτά τα σύμφωνα, μεταλλάσοντας την απλή δήλωση που περιείχε το «Σύμφωνο του Μπριάν-Κέλλογκ» ότι «ο πόλεμος είναι ένα πολύ κακό γεγονός» σε ένα είδος διατάγματος που απαγορεύει τον πόλεμο. Στο όνομα του Συμφώνου αυτού, μετέτρεψαν σε εγκλήματα κοινού Ποινικού Δικαίου ΟΛΑ όσα έκανε ο Γερμανικός στρατός — ακόμη και τις πιο απλές στρατιωτικές επιχειρήσεις — υπό το πρόσχημα ότι εφ' όσον ο πόλεμος «του» ήταν παράνομος, δεν μπορούσε να υπάρχουν εκ μέρους του πολεμικές επιχειρήσεις! Για να συμπληρώσουμε αυτή την τραγελαφική εικόνα θα πούμε μόνο ότι για πρώτη φορά, η ασυλία που κάλυπτε τα εκτελεστικά όργανα, με βάση την αρχή της εκτελέσεως των διαταγών, δεν θα λαμβάνονταν υπ' όψιν και ως εκ τούτου ήταν εγκληματίας και ο τελευταίος Γερμανός στρατιώτης...

Για το τρίτο τμήμα του κατηγορητηρίου, τα εγκλήματα πολέμου, το δικαστήριο στηρίχθηκε στη «Σύμβαση της Χάγης» του 1907. Γρήγορα όμως ανακάλυψε ότι η σύμβαση αυτή δεν του επέτρεπε να «συλλάβει» της πράξεις που ήθελε να κάνει τους Γερμανούς να «πληρώσουν». Εγκαταλείπει και αυτή τη Σύμβαση και συνθέτει μια εντελώς νέα έννοια, τα «εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας» που χρησιμοποιήθηκε ως τίτλος του τέταρτου και τελευταίου μέρους του κατηγορητηρίου. Επειδή δεν γνώριζαν ούτε αυτοί καλά-καλά που τελειώνουν τα εγκλήματα πολέμου και που αρχίζουν τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας — πως θα μπορούσαν άλλωστε; — και επειδή είχαν συμφέρον να μεταφέρουν στον τομέα μιας αναμφισβήτητης κατηγορίας εγκλημάτων («πολέμου») τις πράξεις που εξηρτώντο από αμφισβητήσιμες κατηγορίες εγκλημάτων («ανθρωπότητας»), το τρίτο και το τέταρτο τμήμα κατηγορητηρίου... συγχωνεύθηκαν.

Για άλλη μια φορά ο μελετητής δεν αντιλαμβάνεται για το αν παρακολουθεί Δίκη η πρωταπριλιάτικο αστείο μιας και γι' αυτές τις κατηγορίες δεν παρουσιάστηκε ΟΥΤΕ ΕΝΑ επίσημο έγγραφο που ν' αποδεικνύει το παραμικρό, ούτε μία Γερμανική Διαταγή, ούτε μία, έστω και την παραμικρή απόδειξη. Ο ίδιος ο Γάλλος αντιπρόσωπος δήλωσε: «Δεν θα φέρω αποδείξεις (;), αλλά θα παρουσιάσω τόσους μάρτυρες ώστε θα είναι το ίδιο με αποδείξεις (!), γιατί όλα έγιναν παντού κατά τον ίδιο τρόπο, πράγμα που προϋποθέτει διαταγές». Ο ίδιος ο πρόεδρος του δικαστηρίου συχνά διέκοπτε τέτοιες περίεργες και πρωτότυπες διαδικασίες εκφράζοντας εγγράφως τις «αμφιβολίες επί της αποδεικτικής ισχύος τους».

Προφανώς επειδή κατάλαβε ότι αν της απέρριπτε εντελώς, θα ανάγκαζε τη γαλλική αντιπροσωπεία να σιωπήσει και... το βασικό τμήμα του κατηγορητηρίου θα βυθιζόταν! Για τις αποδείξεις, τις ομολογίες και τους μάρτυρες, όμως θα επανέλθουμε παρακάτω. Εδώ απλώς θ' αναφέρουμε ότι από αυτή την κατηγορία ξεπήδησε ο μύθος των 6.000.000 νεκρών Εβραίων στα κρεματόρια, ο μύθος του Νταχάου και του Άουσβιτς που μετέτρεψε τους Γερμανούς στα μάτια του κόσμου σε βάρβαρους και κτηνώδεις, χειρότερους και από τους ανθρωποφάγους νέγρους. Ένας μύθος που η προπαγανδιστική του εκμετάλλευση ξεπέρασε κάθε όριο και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τα γνωστά επακόλουθα και σύνδρομα. Λόγω χώρου δεν επιμείνουμε σε αυτό το σημείο, αλλά θα παραπέμψουμε τον αναγνώστη σε άλλα άρθρα και βιβλία που έχουν δημοσιευθεί τα τελευταία χρόνια και ανασκευάζουν αυτά τα ασύστολα ψεύδη.

Εμείς, φεύγοντας από το ουσιαστικό μέρος, ας πάμε για λίγο στη νομική μεθοδολογία και στα οικονομικά ζήτηματα, να εξετάσουμε αν τουλάχιστον τηρήθηκε και ο παραμικρός ακόμα τύπος, έστω και για τα προσχήματα. Οι κανόνες αποδείξεως, που στοιχειοθετήθηκαν διαμέσου των αιώνων με σκοπό την στοιχειοθέτηση της αλήθειας μιας κατηγορίας με τη μεγαλύτερη δυνατή βεβαιότητα, αγνοήθηκαν τελείως, σαν να μην έφτανε το ίδιο το παράλογο των κατηγοριών για ν' αφαιρέσει κάθε ίχνος δικαιοσύνης απ' αυτή τη σκευωρία. Στο πρωτόκολλο συμφωνήθηκε πως «το Δικαστήριο δεν θα έπρεπε να δεσμευτεί από τους τεχνικούς κανόνες περί αποδείξεων», αλλά θα μπορούσε να δεχτεί κάθε στοιχείο που θα πίστευε πως είχε κάποια αποδεικτική αξία. Έτσι «αποδείχτηκαν» κι έγιναν αποδεκτά, υποθετικά στοιχεία και προφορικές αποδείξεις, τα οποία σε κανονική δίκη θ' απορρίπτονταν ως αβάσιμα. Παρ' όλο που παρουσιάστηκαν μόνο 240 μάρτυρες σ' όλη τη διάρκεια της δίκης, έγιναν δεκτά περισσότερα από 300.000 γραπτά «πειστήρια» και χρησιμοποιήθηκαν ως αποδείξεις ενοχής, απ' τα οποία ούτε ένα δεν εδόθη ή βεβαιώθη ενόρκως. Σε τέτοιες συνθήκες, οποιοσδήποτε αντιφρονών, εγκληματίας, Εβραίος και παρανοϊκός θα μπορούσε να καταθέσει μια υποθετική, ανυπόστατη και εκδικητική μήνυση. Το πιο παρανοϊκό είναι ότι είχε απαγορευτεί στους συνηγόρους υπεράσπισης των κατηγορουμένων να εξετάσουν τους μάρτυρες κατηγορίας. Η υπόθεση αυτή όμως δεν σταματάει εδώ. Το απάνθρωπο στοιχείο της είναι ότι οι «ομολογίες» ελήφθησαν μετά από ανηλεή βασανιστήρια, εξευτελισμούς και απειλές κάθε είδους. Όλ' αυτά συνέβησαν με την προτροπή και διαταγή του Δημοσίου Κατηγόρου και με «εκτελεστή» τον διοικητή του ανακριτικού τμήματος, αντισυνταγματάρχη Burton F. Ellis και ανάγκασαν τον αμερικανό γερουσιαστή Joseph Mc Carthy να μιλήσει για «παρωδία

δίκης» «θεσμοποιημένη βαρβαρότητα χειρίστης μορφής» και να ζητήσει ευθύνες χωρίς βέβαια συνέχεια. Σαν να μην έφταναν όλ' αυτά, η κατηγορούσα αρχή έκανε τα πάντα για να εμποδίσει την υπεράσπιση να προετοιμασθεί και της απαγόρευσε να προσκομίσει τα δικά της στοιχεία καθιστώντας την ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Μπροστά σ' όλον αυτό τον καταιγισμό των παραπόνων ένας Αμερικανός δικαστής ο J. Wenersturm, πρόεδρος ενός εκ των τμημάτων του δικαστηρίου, παραιτήθηκε κι επέστρεψε στην πατρίδα του δηλώνοντας στην εφημερίδα «Chicage Tribune» ότι «εάν γνώριζα επτά μήνες νωρίτερα τι συνέβαινε στη Νυρεμβέργη δεν θα πήγαινα ποτέ μου».

Όλα αυτά τα παράλογα στοιχεία γίνονται πιο κατανοητά όταν πληροφορηθούμε ότι τα μέλη του γραφείου του Δημοσίου κατηγόρου ήταν οι «κύριοι»: Solomon Schlosseberger και Rabinovitch, ότι διευθυντής του ίδιου γραφείου ήταν ο Γερμανοεβραίος μετανάστης R.M. Kempner και βοηθός του ο ίδιας προελεύσεως M. Amchay. Ανακοιτές δε που απέσπασαν τις «ομολογίες» ήταν οι «κύριοι»: Raphael Shumacker, Morris Ellowitz, και Aaron Kitschbaum, νομικός σύμβουλος δε του δικαστηρίου ο συνταγματάρχης A. H. Rosenfeld. Οι παραπάνω «άνθρωποι» ήσαν προκατειλημμένοι λόγω της φυλετικής τους καταγωγής, φυσικοί και αμείλικτοι εχθροί των κατηγορουμένων και κάθε άλλο παρά διαφύλαξαν την αντικειμενικότητα των ανακρίσεων. Εβραίοι ήταν και η πλειοψηφία των μαρτύρων οι οποίοι προσπαθούσαν ανεπιτυχώς να μη δείξουν πολύ ανοιχτά το μίσος τους και να δώσουν μια νότα αντικειμενικότητας στις καταθέσεις τους.

Τα ανωτέρω αναιρούν εκείνη τη νομική αρχή που υποχρεώνει κάθε δικαστήριο να μη δέχεται στη σύνθεσή του άτομα που έχουν σχέση με την δικαζόμενη υπόθεση, να τα εξαιρεί και να μην δίνει βαρύτητα αποδείξεως σε μαρτυρίες αντιδίκων. Αν σκεφτούμε δε ότι οι ίδιοι οι «Δικαστές» ήταν εκπρόσωποι των νικητών, ο νομικός παραλογισμός ξεπερνάει κάθε γνωστό μέτρο. Οι νικητές σύμμαχοι δεν κράτησαν ούτε καν του τύπους, διορίζοντας δικαστές κάποιους ουδέτερους. Για ποιο λόγο όμως να καθυστερούν όταν είχαν εξασφαλίσει ότι δεν θ' αντιδράσει κανείς;

Μετά απ' όσα εξετάστηκαν, ποιος έχει και την παραμικρή απορία για την ετυμηγορία; Η «ενοχή» των κατηγορουμένων αποδείχτηκε πλήρης και αυτοί καταδικάστηκαν σ' εξοντωτικές ποινές. Οι πιο πολλοί εκτελέστηκαν, άλλοι εκτίουν ισόβιες ποινές και ελάχιστοι έχουν αποφυλακιστεί αφού εξέτισαν μακρόχρονες ποινές.

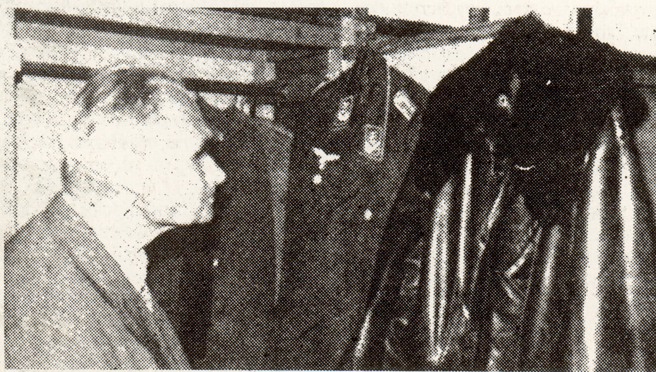
Το Δικαστήριο της Νυρεμβέργης με την απόφασή του (1 Οκτωβρίου 1946) καταδίκασε και αυτόν τον μάρτυρα ειρήνης, τον υπαρχηγό του Φύρερ, Ρούντολφ HESS, τον προ ημερών αποβιώσαντα σεβάσμιο γέροντα σε ηλικία 93 ετών στο κολαστήριο του Σπαντάου, σε ισόβια κάθειρξη κρίνοντάς τον ένοχο για τα δύο πρώτα εγκλήματα, της συνωμοσίας και κατά της ειρήνης.

Ο ίδιος ο HESS δεν δέχτηκε ότι το δικαστήριο ήταν νομιμοποιημένο να τον δικάσει, αρνήθηκε να υπερασπισθεί τον εαυτό του, δε φόρεσε καν τ' ακουστικά μετάφρασης σ' όλη τη διάρκεια της δίκης και δεν είπε τίποτα για την αποστολή του στην Αγγλία, συλλαμβάνοντας απ' την αρχή στην ουσία της, τη στημένη δίκη και αρνήθηκε να συμμετάσχει σ' αυτή. Ειδικά γι' αυτό τον ήρωα του Εθνικοσοσιαλιστικού Ιδανικού, στη δίκη αυτή δεν αποδείχθηκε τίποτα εναντίον του μιας και «συνελήφθη» πολύ νωρίς (1941) και δεν πρόλαβε να συμμετάσχει σε εγκλήματα τόσο πολέμου όσο και κατά της ανθρωπότητας. Τα εγκλήματά του ήταν το ότι πίστευε στον Εθνικοσοσιαλισμό απαρέγκλιτα ως τον θάνατό του και ότι επεδίωξε όσο τίποτε άλλο την Ειρήνη στην Ευρώπη. Αυτά δε μπόρεσαν να του τα συγχωρήσουν ποτέ και στο πρόσωπό του δεν εφαρμόστηκαν ποτέ η αρχή της επιείκιας και τα ανθρωπιστικά δικαιώματα... Ω υποκριτές, να φοβάσθε την ημέρα που θα γραφεί η πραγματική ιστορία αυτού του πολέμου και θα αποδοθεί η Δικαιοσύνη!

Η εξέταση του αίσχους της Νυρεμβέργης που προηγήθηκε σε καμμία περίπτωση δεν είναι πλήρης ή λεπτομερειακή. Η ανασκευή αυτής της δίκης-παρωδίας είναι έργο των ιστορικών του μέλλοντος οι οποίοι θα αποκαταστήσουν τους ήρωες που διασύρθηκαν και θα αποδώσουν την αληθινή δικαιοσύνη, που μόνο Άριοι μπορούν να συλλάβουν το πραγματικό νόημά της. Εμείς ζητάμε μ' αυτό το άρθρο να προβληματίσουμε εσένα φίλε αναγνώστη και να σου δώσουμε ερεθίσματα να σκεφτείς και ν' ανακαλύψεις αυτή την διεθνή συνωμοσία που σε περικυκλώνει κάθε μέρα και περισσότερο. Βέβαιοι για τα στοιχεία που στηρίζουν τις απόψεις μας και εμπιστευόμενοι την κριτική σου ικανότητα και το αποτέλεσμα της προσωπικής σου έρευνας, σε καλούμε να ενταχθείς στις τάξεις μας και να βοηθήσεις στον αγώνα μας για την αποτίναξη των δεσμών που φυλακίζουν μεταπολεμικά τη ράτσα μας και που χαλκεύτηκαν στην δίκης της Νυρεμβέργης.

Σε καλούμε ν' αγωνιστείς μαζί μας για πραγματική Δικαιοσύνη και Αληθινή Ελευθερία, χτίζοντας τη Μεγάλη Ελλάδα του Μέλλοντος, σε μία Ελεύθερη Εθνικοσοσιαλιστική Ευρώπη!!

ΑΡΗΣ ΕΩΘΙΝΟΣ

Ο RUDOLF HESS στο κελί του περιποιήται τις στολές του και θυμάται ένα λαμπρό και ένδοξο παρελθόν.

ΓΝΩΜΕΣ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ

Το πόσο παράνομη ήταν η δίκη της Νυρεμβέργης, το πόσο αυθαίρετη ήταν από πλευράς νομικής φαίνεται σαφώς και από τις παρακάτω γνώμες που δημοσιεύουμε χωρίς κανένα σχόλιο.

«Με την απόφαση της Νυρεμβέργης παραβιάστηκε μια θεμελιώδης αρχή του αμερικανικού δικαίου, κατα την οποία κανείς δεν μπορεί να δικαστεί με βάση νόμο ex post facto. Ο απαγχονισμός έντεκα ανθρώπων που αποφασίστηκε στη Νυρεμβέργη θα μείνει κηλίδα στην αμερικανική ιστορία, για την οποία θα νιώθουμε τύψεις επί πολύ καιρό».

Από το λόγο του γερουσιαστή Ρόμπερτ Α. Τάφτ του Οχάιο, που εκφωνήθηκε στο Κένυον Κόλλετζ ντι Κάμπιερ (Οχάιο), στις 5 Οκτωβρίου 1946).

«Είναι αξιοκατάκριτο ότι το κατηγορητήριο δεν είναι σύμφωνο ούτε με τις αρχές του δικαίου, γενικά, ούτε με τις αρχές του διεθνούς και ποινικού δικαίου, ειδικά, που «απορρέουν από το ποινικό δίκαιο όλων των πολιτισμένων χωρών», ούτε επίσης συμφωνεί με τη θεμελιώδη αρχή της δικαιοσύνης: την αμεροληψία. Πριν από τον Ούγκο Γκρότιους οι νικητές είχαν το «δικαίωμα» να τιμωρούν τους νικημένους· στην εποχή μας όμως φαίνεται παράδοξο ότι ένα διεθνές Δικαστήριο, συγκροτούμενο μονάχα από τις νικήτριες δυνάμεις, πρέπει να δικάσει τους εγκληματίες πολέμου των ηττημένων χωρών...

Ακόμα και αν συμφωνούμε με όσα είπε στις 20 Μαρτίου τ.ε. ο τέως καγκελάριος Σάιμον στην Βουλή των Λόρδων, ότι, δηλ. «σε κατεχόμενα εδάφη, στρατιωτικό δικαστήριο, ειδικά συγκροτημένο γι' αυτόν τον σκοπό, έχει δικαιοδοσία για τα εγκλήματα πολέμου», παραμένει αμφίβολη η δικαιοδοσία του για «εγκλήματα κατά της ειρήνης και της ανθρωπότητας». Δεν υπάρχει λόγος, Γερμανός που σκότωσε ή φυλάκισε κάποιον στην Γερμανία να μην πρέπει να δικαστεί από γερμανικό δικαστήριο...».

Rustem Vambery, υφηγητής του ποινικού δικαίου («The Nation», Νέα Υόρκη, 1 Δεκεμβρίου 1945).

«Ανησυχητικό σημείο της πνευματικής συγχύσεως που επικρατεί στις ημέρες μας (πρέπει να έχομε το θάρρος να το ομολογήσομε) είναι τα δικαστήρια χωρίς κανένα νομικό έρεισμα, που συγκρότησε ο νικητής για να δικάσει, να καταδικάσει και να απαγχονίσει, χαρακτηρίζοντάς τους ως εγκληματίες πολέμου, πολιτικούς και στρατιωτικούς των ηττημένων λαών, εγκαταλείποντας έτσι τη διαφορετική και χωρίς υποκρισία μέθοδο σύμφωνα με την οποία, έναν καιρό, δεν χάριζαν τη ζωή στους νικημένους ή σε μερικούς απ' αυτούς και απαιτούσαν την παράδοσή τους για να τους θανατώσουν...».

Benedetto Croce (από το λόγο του στην Ιταλική Συντακτική Συνέλευση, στις 24 Ιουλίου 1947).

«Το στρατιωτικό δικαστήριο της Νυρεμβέργης δεν ήταν... Δικαστήριο, αλλά Επιτροπή των νικητριών Δυνάμεων... Και το πιο ανήκουστο σ' αυτό το Δικαστήριο ήταν ότι όλα τα Κράτη που είχαν παρακαθήσει στην τράπεζα των δικαστών απέδιδαν στους κατηγορούμενους ίδια «εγκλήματα» που και εκείνα είχαν διαπράξει. Όταν αναφέρθηκε η σφαγή των πολωνών αξιωματικών στο Κατύν, ένας από τους δικαστές θα πρέπει να εκνευρίσθηκε γιατί αντιπροσώπευε τη χώρα η οποία είχε διαπράξει την σφαγή αυτή. Ο δολοφόνος μεταμφιεσμένος σε δικαστή! Να τί ήταν η Νυρεμβέργη. Και όταν το Δικαστήριο ασχολήθηκε με τον επιθετικό πόλεμο, θα έπρεπε να καθίσει και ο ρώσος δικαστής στο εδώλιο του κατηγορουμένου αφού και η Σοβιετική Ένωση ήταν ένοχη για τους επιθετικούς πολέμους κατά της Πολωνίας και της Φιλλανδίας. Στη Νυρεμβέργη επιβεβαιώθηκε μια μονάχα αλήθεια: η δύναμη έρχεται πριν από το δίκαιο. Ποτέ νικητής δεν κάθισε στο εδώλιο του κατηγορουμένου».

(Deutsche Soldaten Zeitung) Δεκέμβριος 1960

«Πιθανώς, όπως απέδειξε ο δικαστής Τζάκσον, η δίκη της Νυρεμβέργης να ήταν αναγκαία. Ήταν όμως και αυθαίρετη, στην κυριολεκτική σημασία του όρου, αφού, τουλάχιστο ένα μέρος των καταδικαστικών αποφάσεων, δεν στηριζόταν σε προϋπάρχοντα νόμο. Επιπλέον ήταν και χωρίς σημασία, με την έννοια ότι η τύχη των 21 κατηγορουμένων, που οι περισσότεροι σε καμμιά περίπτωση δε θα μπορούσαν να επιζήσουν, δεν είχε μεγάλη σπουδαιότητα στην απέραντη τραγωδία που είχε συγκλονίσει τον κόσμο. Ήταν δίκαιη: δεν παραβίασε ποτέ τους τύπους της δικαιοσύνης, δεν ξέπεσε ποτέ στη βιαιότητα ή στην ανυπομονησία, αντίθετα μάλιστα κύλησε με ανία. Ο Τσώρτσιλ, πάντως, δεν την παραδέχτηκε ποτέ. Στα απομνημονεύματά του δικαιολόγησε το φόνο του Μουσολίνι μ' αυτά τα λόγια: «Τουλάχιστον μας γλίτωσε από μία ιταλική Νυρεμβέργη...».

Raymon Cartier («Epoca», Οκτώβριος 1966).

Η ΓΗ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ήταν μιά δασοφυτεμένη απότομη γη. Χιόνια την έκλειναν ολογυρνά και βουνά με καστρόπορτες. Μια ψυχή διάβηκε από κει, πέρασε απ' την ομίχλη και φάνηκε ένας κάτασπρος γέροντας. Ακούστηκαν οι τελευταίες σπαθιές, το αίμα τινάχτηκε στο χιόνι, και στα γκρίζα απορημένα μάτια του καθρεφτίστηκαν οι μονομάχοι που απομακρύνονταν απ' το στάδιο πνιχτά λαβωμένοι στο αίμα.

«Είναι οι μαχητές του Θρύλου», είπε και τον πλησίασε ένας σοφός ασπρομάλλης, «Πολεμούν ολημερίς ίσαμε το δειλινό, χάνονται μετά στα κάστρα για να θρέψουν οι πληγές τους και την αυγή ξεχύνονται στον πόλεμο και πάλι με το ίδιο θάρρος».

Το κόκκινο χρώμα στο γιόμα χανόταν πάνω απ' τα σταθερά μάτια του γέροντα «Βρίσκομαι αιώνες εδώ μα δεν σ' έχω ματαδεί. Είμαι ο Ηράκλειτος και συντηρώ την τάξη σ' αυτή την γη. Δεν θα υπάρξει πια συνέχεια εάν η σύγκρουση σταματήσει. Ο χρόνος εδώ κυλάει πάνω στον πόλεμο και στο αίμα».

Η ψυχή του γέροντα προχώρησε, πέρασε στα έλατα, έκαψε το χιόνι στο διάβα της και χαμογέλασε κοιτώντας και νιώθοντας τη φύση. Πιο κει σ' ένα ξέφωτο πορφυρές σκιές συντηρούσαν τη μυσταγωγία μιας νυχτερινής φωτιάς κάτω απ' το τραγούδι πού 'σερναν τα νυχτοπούλια. Μιλούσε ένας σφιχτοδεμένος νέος με πρόσωπο αδρό και πανέμορφο. Σε κάθε του λόγο τα δόρατα ακούγονταν να συγκρούονται με τις ασπίδες ενώ μυριάδες κλαγγές από όπλα ξεπηδούσαν απ' την αψίδα του στήθους του.

«Βλέπω από δω πάνω την καρδιά της γής να υποφέρει την οργή και τη μέθη των Μακεδόνων μου. Βλέπω το αίμα να πήζει στα σανδάλια τους κι ακούω τις φωνές των ηττημένων εχθρών της Ασίας. Ποιος δεν θα ζητούσε την ένδοξη τιμή του θανάτου στη μάχη και στη νίκη; Ποιος δε θ' αγκάλιαζε τη μαγεία του πολέμου;».

Σηκώθηκαν οι πολεμιστές, ο Βίκινγκ, ο Ρωμαίος, ο Ινδός, ο Κέλτης, με τα μαλλιά τους ν' ανεμίζουν απ' τη θύελλα των κραυγών.

Η ψυχή του γέροντα πλησίασε, ακούμπησε έναν βράχο κι ενώθηκε με την εστία. Άξαφνα το χέρι άπλωσε ένας γέρος με παχύ μουστάκι και θεληματική όψη. Σηκώθηκε όρθιος και μίλησε απότομα. Τούτη τη φορά οι σπίθες της φωτιάς δάρθηκαν απ' τα λόγια του και τα πρόσωπα όλων σφίχτηκαν στην έκφρασή του.

«Αντλώ το νόημα του κόσμου, της ζωής και της ιστορίας. Είμαι ο γιος της Μάνας Σοφίας, των μυστικών του νου και του λόγου που ξεσήκωσε απ' την λήθη τους λαούς για να τους δώσει νόημα στα ιδανικά τους και γνώση στα πεπραγμένα των προγόνων τους. Είμαι η περιγραφή της ιστορίας, η φιλοσοφία της ύπαρξης. Ποιος δεν θα ζήλευε το μεγαλείο του Λόγου, το σαγήνευμα των εθνών απ' την Ιωνία μέχρι την Γερμανία, απ' την Edda ίσαμε τον Ζαρατούστρα;».

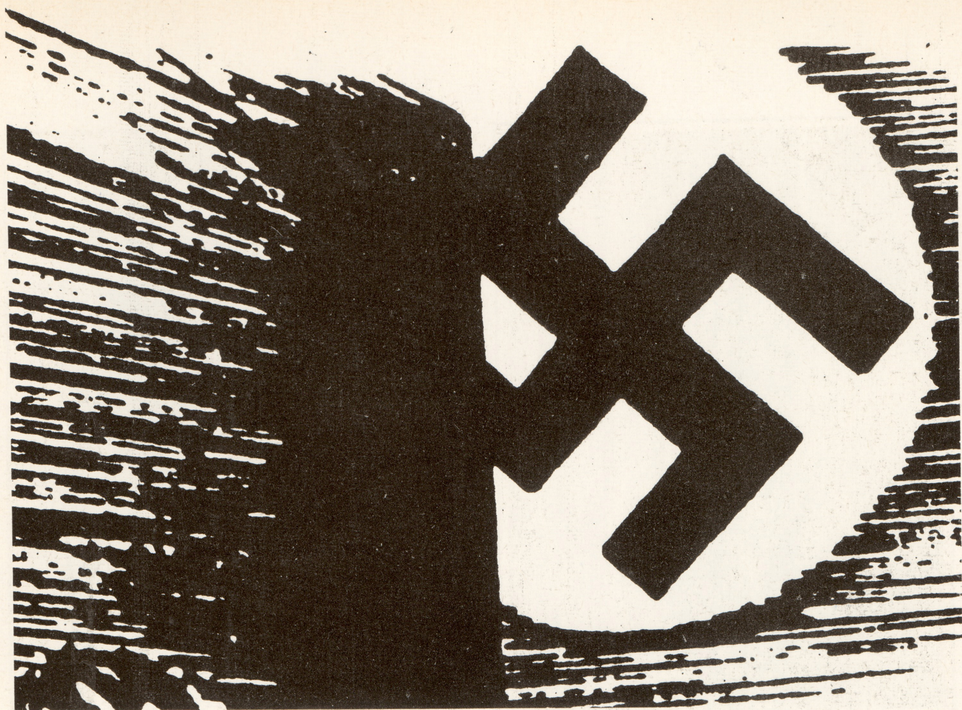
Έγνεψαν οι φιλόσοφοι, κι ανοιγόκλεισαν τα μάτια μαζί του ο Προσωκρατικός, ο Γερμανός, ο Ισπανός κι ο Γάλλος. Μα τη λιγοστή ησυχία δεν άφησε να ολοκληρωθεί η πύρινη ματιά του ιερέα.

«Ενώνω τους θεούς με εσάς, κατέχω τα μυστικά της θρησκευτικότητας και γαληνεύω τους φόβους και τις ματαιοδοξίες. Εγώ είμαι που συντρίβω την αλήθεια της απλής ζωής για να διδάξω τη θέωση και τον ηρωισμό σας. Ποιος δεν θα ζήλευε τ' άδυτα των δασών και των ναών, τα μυστικά των βράχων και των πουλιών, την αρμονία της φύσης; Βλέπω τους δρυίδες ν' αντιστέκονται στο ψέμα που ορμά στα κέλτικα δάση. Ναι, ποιός; Ποιός είναι που δεν ζηλεύει τον σπόρο του θείου που κρύβουμε μέσα μας;».

Όλοι σώπασαν. Κανείς δεν τολμούσε να σπάσει την σιγαλιά που επέβαλλαν κείνα τα διασταυρωμένα μάτια του Κέλτη, του Αρχαιοέλληνα μύστη, του Σάξωνα μάγου και του Ινδού ιερέα.

Ώσπου η ανέμελη και ατάραχη όψη του μουσικού ένωσε τις καρδιές όλων σ' έναν απότομο σκοπό που αναρίγησε την έξαψή τους στη φουρτούνα της μελωδικής του έμπνευσης.

«Ωραίο! Απόλυτο! Ιδεώδες! Να ο σκοπός της ζωής· το μεγαλείο της ολάκερο. Ξεριζώνω την ψυχή σας από κάθε τι για ν' ανταμώσει τ'

όραμα των Ναών και του κάλλους, την Αναγέννηση και την ομορφιά. Ας είναι η μουσική τα λόγια μου και το Δαχτυλίδι ας φορέσει η Αισθητική των πάντων».

Απλώθηκε ο ήχος και στόλισε τα ωραία πρόσωπα, τους ποιητές και τους γλύπτες και μουρμούρισε στα νυχτοπούλια.

Κι ύστερα απαλά — απαλά κόπασαν οι κουβέντες. Η φλόγα τρεμόπαιζε κι η φωτιά θράκιασε στο κέντρο του δάσους μέχρι που το πυρό κάρβουνο χύθηκε προς τον ουρανό και έγινε ολόγιομο φεγγάρι. Κοιμήθηκαν οι ψυχές, μπόρεσαν και ξεμύτισαν τα στοιχειά και οι νεράιδες. Χύθηκαν στο πεδίο της μάχης κι ήπιαν γρήγορα το αίμα π' άφησαν οι μονομάχοι. Κελάρυσαν τα νερά και ξεδίψασαν τα κυνηγιάρικα θηρία, βούηξαν οι αγέρηδες, καθάρισε η γης. Ίσαμε που ακούστηκαν οι αλυσίδες των ξωτικών πριν χαράξει, κι οι ψυχές της εστίας ξύπνησαν πριν τη μάχη στο καταχείμωνο.

Και τότε στο φως του Αυγερινού είδαν την άγνωστη ψυχή του Γέροντα κι αντίκρυσαν τα γκρίζα του μάτια. Λουλούδια, κατάλευκα άνθη κι' ένα αδιόρατο χαμόγελο. Ξέφτισε η ομίχλη κι ο γέροντας δεν μίλησε μα κυμάτισαν μυριάδες μελανοπόρφυρα λάβαρα κι ατέλειωτες ρούνες και σύμβολα της γης της Ευρώπης που 'κλεψαν τη φωτιά απ' το φεγγάρι και τη χάρισαν σε χιλιάδες παιδιά καθώς χαιρετούσαν μέσα απ' τις σκιές τους. Αναβόσβησε το χάραμα, σκιάχτηκαν οι ψυχές μα κοιτούσαν το θάμα. Κι αντίκρυσαν κορμιά στημένα στο θάνατο και στην πίστη να τα χαϊδεύει στα κεφάλια ο γέροντας.

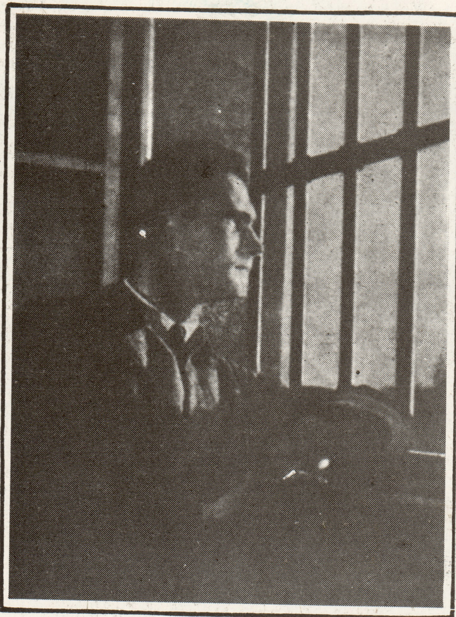
«Αυτός» ψέλισαν οι πολεμιστές «Αυτός» είπαν οι φιλόσοφοι, οι ποιητές, κι οι μουσικοί, όλοι. Σπίθωσαν τα μάτια του γέροντα κι ανέβηκε με τους λύκους την πλαγιά προς τη χρυσορόδινη αυγή που ξημέρωνε απαλά.

«Τον περιμένει Εκείνος εδώ και σαράνταδύο χρόνια...» μουρμούρισε η ψυχή του ιεροφάντη, «ο άρχοντας της Ανατολικής καστρόπορτας».

Ακούστηκαν οι πολεμιστές να κρούουν τα όπλα. Το χιόνι χάθηκε κι η γη πλημμύρισε απ' τα λουλούδια και τις πυκνές πρασιές. Ο αέρας μαλάκωσε, έχασε την ψυχράδα κι ο μάγος κοίταξε τις ψυχές της εστίας. Έν' αηδόνι πρόλαβε να κελαϊδήσει πριν φτερουγήσει και χαθεί στο δάσος. Απότομα ή στάχτη της πυράς σηκώθηκε στον αέρα και μύρισε στη χαραυγή όμοια με ρόδινο σύγνεφο απ' ατέλειωτα αγριοπέταλα.

Όχι, δεν ήταν μία παγωμένη μουντή σιωπή στα ανεμοβορίσματα του χειμώνα· ήταν ένα γλυκό τραγουδιστό χάραμα στην Αυγουστιάτικη γη των ονείρων, στην ατέλειωτη ηρωϊκή γη της Βαλχάλλα!!!

ΦΑΕΘΩΝ

Η πρώτη φυλάκιση του ήρωα του πρωτου παγκοσμίου στα Λάντσμπεργκ. Το βλέμμα στυγερό: το μέλλον του ανήκει.

Ο Hess στο κούπετ ενός αεροπλάνου. Αυτό που τον έκανε ήρωα στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και που το έφερε κοντά στην πραγμάτωση ενός μεγάλου σκοπού στον δεύτερο παγκόσμιο.

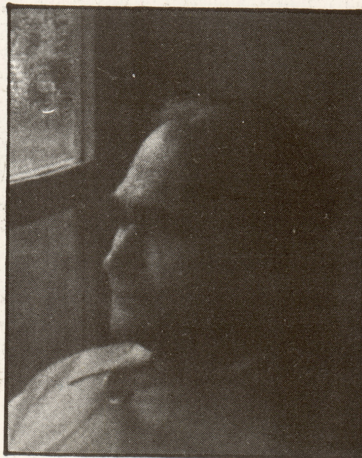

Αδόλφος Χίτλερ και Ρούντολφ Εσ. Κρατούμενοι στο Λάντσμπεργκ.

Μια οικογενειακή στιγμή. Ο Hess, ο γιός του Rüdiger, και ο νονός του μικρού Rüdiger, Adolf Hilter.

9 Νοεμβρίου 1934.
Ο Φύρερ και οι επιτελείς της Νέας Γερμανίας.

Στη φυλακή του Σπαντάου

Ο "ΑΓΓΕΛΟΣ" ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ELIE WIESEL

Η Νορβηγική επιτροπή απονομής του βραβείου ειρήνης έχει φέτος πράγματι προτείνει έναν άξιο υποψήφιο προς τον οποίον ολόκληρη η "παγκόσμια γνώμη" μπορεί συγχαίρουσα να συγκλίνει, διευκρινίζεται απ' όλα τα μέσα "ενημερώσεως".

Η ικανοποίησις πράγματι φαίνεται εξ' ίσου μεγάλη καθώς τότε που το βραβείο ειρήνης απενεμήθη στον ερυθρό νεγρομπάσταρδο "επίσκοπο" Tutu για τον εναντίον των λευκών αγώνα του στην Νότιο Αφρική. Η όπως τότε που η ίδια επιτροπή, στην ανεξερεύνητη σοφία της, έδωσε το 1936 το βραβείο στον μαρξιστή και προδότη, Εβραίο Carl u. Ossietzky. Ως γνωστόν, ο Ossietzky είχε καταδικασθεί σε φυλάκισι απ' τις αρχές της Γερμανίας για υπονομευτική δραστηριότητα και προδοσία στρεφομένη κατά της χώρας — προ της περιόδου του Χίτλερ. Αλλά προβάλλεται περήφανα ο ισχυρισμός ότι το βραβείον εννοήθη ως νορβηγική γροθιά κατά πρόσωπον επί της Χιτλερικής Γερμανίας. Και ότι παρομοίως είχε την έννοια κατά πρόσωπον νορβηγικής γροθιάς επί του λευκού πληθυσμού της Νοτίου Αφρικής η βράβευση του Tutu. Λίγο πάντως, παράδοξα ηχεί ότι τόσο συχνά μια επιτροπή ειρήνης θεωρεί ως έργο της να διανείμη γροθοκοπήματα και να χύση "λάδι στην φωτιά" σε εξαιρετικά επίμαχα ζητήματα!

Πράγμα που αδυνατεί να ερμηνευθή πλήρως δια του λίαν προκεχωρημένου μαλακυστικού υπεργηρασμού μεταξύ των μελών της επιτροπής, καθώς έχει δοθή η εντύπωσι απ' την τηλεοπτική τους εμφάνιση μετά την απόφασι βραβεύσεως του Wiesel.

Έχει πλέον γίνει ακόμη κι ακόμη πιο πολύ οδυνηρό και γελοίο να πει κανείς ότι είναι Νορβηγός όταν πότε -πότε κάνει μια περιοδεία κάτω στην Ήπειρο. Απέναντι των ολίγων που διόλου έχουν σημειώσει την ύπαρξι μιας χώρας με το όνομα Νορβηγία, θα συνιστούσα ν' αφήνη κανείς να πιστευθή ότι είναι Σουηδός ή Φιλλανδός· οι Φιλλανδοί είναι ιδιαίτερα σεβαστοί. Και μόνον, βεβαίως, προς το καλύτερο δεν βαίνει το ζήτημα αφ' ότου η νορβητική επιτροπή Nobel μας έχει καταεκθέσει με την απονομή του βραβείου ειρήνης στον Elie Wiesel. Αυτόν τον επιτήδειο περιοδεύοντα ρακοσυλλέκτη των "εποποιών" του ολοκαυτώματος και των μύθων των θαλάμων αερίων, που εχρησιμοποίησε ως προσοδοφόρο επάγγελμα την υποστήριξη του μεγάλου περί θαλάμων αερίων και εξολοθρεύσεως έξι εκατομμυρίων Εβραίων κατά τον πόλεμο ψεύδους. Και που κατ' αυτόν τον τρόπον προσεπορίσθη εκατομμύρια κορωνών.

Τώρα πλέον έχει πασιφανώς καταδειχθή δια βιβλίων και γραπτών με αποτελέσματα ερευνών ικανών και συνειδητών ειδικών ιστορικών και ερευνητών σε διάφορες χώρες μεταξύ αυτών και Ιουδαίων, ότι τα περί θαλάμων αερίων και ολοκαυτώματος είναι μυθεύματα αποσκοπούντα στην πρόκλησι φιλικής διαθέσεως και συμπαθείας προς τους Εβραίους και στην θεμελίωσι ενός συμπλέγματος ενοχής άλλων λαών απέναντι των Ιουδαίων. Προς τούτοις δε, συντελεί και ο σκοπός της μέσω μαύρου ταχυδρομείου αποσπάσεως τεραστίων ποσών ("αποζημιώσεως") απότην Γερμανία — χρημάτων τα οποία διοχετεύονται στην συντήρησι του κράτους "Ισραήλ". Επί πλέον εμπλέκονται οπωσδήποτε και άλλα κίνητρα.

Ο Εβραίος συγγραφέας F.G. Burg (ψευδώνυμον του F. Ginslurg) επί παραδείγματι, γράφει στο βιβλίο του "Der jüdische Eichmann und der Bundesdeutsche Amaler", σελίς 19:

"Κατά την ναζιστική κυριαρχία 1933-45 δεν υπήρχε κανένα σχέδιο εξολοθρεύσεως των Εβραίων (τελική λύσις). Ούτε υπήρξε κανένα στρατόπεδο εξοντώσεως, ούτε κανείς θάλαμος αερίων υπολογισμένος ώστε να εκτελή ανθρώπους. Όλα αυτά επινοήθηκαν και ανυψώθηκαν σε δόγμα μετά το πέρας των συνομιλιών αποζημιώσεως μεταξύ dr Goldman (προέδρου του Παγκοσμίου Σιωνιστικού Συνεδρίου) και dr. Adenauer (δυτικογερμανού πρωθυπουργού)".

Η γνωστή Εβραία φιλόσοφος της ιστορίας Hannah Ahrendt έχει παρατηρήσει τα εξής εν σχέσει προς λήψεις ταινιών από τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως:

"Δεν είναι ασήμαντη η διασαφάνησι ότι όλες οι λήψεις από τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως είναι παραπλανητικές καθ' όσον δείχνουν τα στρατόπεδα κατά το τελευταίο στάδιο, κατά την στιγμή που τα συμμαχικά στρατεύματα εισέβαλλαν.

... Αυτό που προκάλεσε τόση συγκίνηση στους συμμάχους και προσέδιδε την φοβερότητα σ' αυτές τις ταινίες, δηλαδή οι σκελετωδώς απισχνασμένοι άνθρωποι, δεν υπήρξε καθόλου τυπικό χαρακτηριστικό των γερμανικών στρατοπέδων συγκεντρώσεως. ...Η κατάστασις αυ-

τή των στρατοπέδων ήτο συνέπεια των εχθροπραξιών των τελευταίων μηνών". (Hannah Ahrendt "Elemente and Ursprünge totaler Herrschaft" 1956, σελίς 704).

"Τα εξι εκατομμύρια είναι συμβολικός αριθμός"! Καθηγητής dr Martin Brozsat, διευθυντής του Ινστιτούτου Συγχρόνου Ιστορίας του Μονάχου, σε μαρτυρία του κατά ένορκη κατάθεση σε δικαστήριο στην Φραγκφούρτη την 3/5/'79.

Η διαβεβαίωσις και ο ισχυρισμός του Elie Wiesel περί 6 εκατ. Ιουδαίων σε θαλάμους αερίων επιβεβαιώνει μόνο μιαν αρρωστημένη φαντασία από πλευράς του. Δεν υπάρχει τίποτε που να υποστηρίζει αυτον τον ισχυρισμό. Υπήρχαν κατ' αρχήν, κατά τις ύψιστες εκτιμήσεις μόνον περί τα 2,9 εκατ. Ιουδαίων εκτός όλων των γερμανικών ελεγχόμενων περιοχών συνολικώς και κατά την στιγμή μεγίστης εξαπλώσεως υπό τον πόλεμον (άλλοι υπολογισμοί δεν ξεπερνούν το 1,5 εκατ.). Πως λοιπόν θα μπορούσαν οι Γερμανοί να ρίξουν 6 εκατ. από αυτά τα 2,9 εκατ. σε θαλάμους αερίων; Κατά δεύτερον έχουν άνω των τριών εκατ. καλούμενοι επιβιώσαντες Ιουδαίοι "θύματα του ολοκαυτώματος" αποκτήσει μεταπολεμικώς αποζημίωση από τους Γερμανούς για κακομεταχείρηση και βασανιστήρια "στα στρατόπεδα εξοντώσεως-". Πως μπορεί αυτό ν' αληθεύει όταν οι ίδιοι ισχυρίζονται ταυτοχρόνως ότι έγιναν στάχτη και καπνός σε φούρνους αερίων;;;

Κατά τρίτον, συμφώνως προς το World Almanac, έκδοση 1947, επίσης δε κατά την Αμερικανική Ιουδαϊκή Επιτροπή, οι απανταχού της γης Ιουδαίοι κατά το 1939 αριθμούσαν συνολικώς μεταξύ 15,6 - 15,7 εκατ. Εννέα έτη αργότερα το 1948, ο αριθμός τους έχει (κατά την New York Times) αυξηθεί στα μεταξύ 16,5 και 18,7. Μία αύξηση μεταξύ 1,2 και 3,1 εκατομμυρίων και ουδεμία μείωση κατά 6 εκατομμύρια. Κατά τέταρτον η Διεθνής Υπηρεσία Αναζητήσεων στο Avolsen της Δυτ. Γερμανίας που διαχειρίζεται συνολικώς τους πλήρεις καταλόγους ονομάτων όλων των κρατουμένων στρατοπέδων συγκεντρώσεως κατά το διάστημα 1933-45, δεν έχει περισσότερα των 530.000 ονομάτων στους καταλόγους της, που περιλαμβάνουν όλους τους νεκρούς, τους εν τω μεταξύ αφημένους, και τους απελευθερωθέντας αιχμαλώτους.

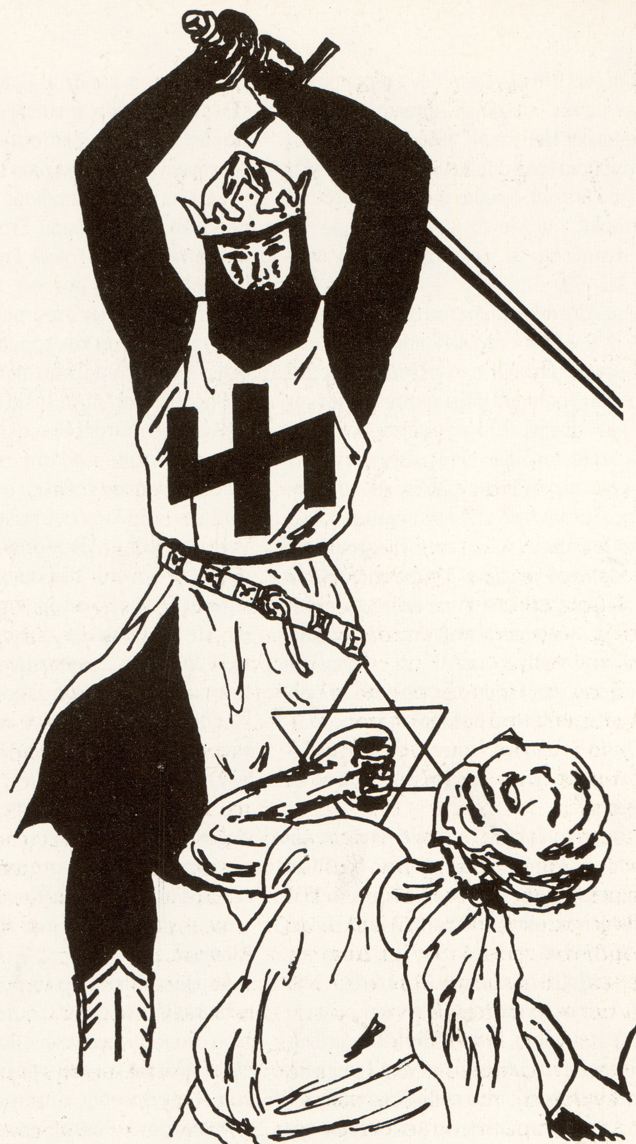
Η ανεξαιρέτως επίσης γενομένη αρίθμησις των αιχμαλώτων δεν εμφανίζει αριθμούς με πλείστα των εξι ψηφία.

Επί πλέον η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού έχει στην αναφορά της "Απολογισμός των θυμάτων του πολέμου" (Bilanz des Grauens) βρη ότι από τα περίπου 57.000.000 θύματα, που ο πόλεμος απήτησε, είχαν περί τα 0,3 εκατ. αποβιώσει σε γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως και εξ' αυτών πάλιν ήταν περί τα 0,17 εκατ. Ιουδαίοι. Και καθώς η Ιουδαία Hannah Ahrandt επισημαίνει, οι πλείστοι εξ' αυτών απεβίωσαν κατά τους τελευταίους μήνες του πολέμου. Διότι προφανώς η αιτία δεν ήτο παρά η καταστροφή του συγκοινωνιακού και επικοινωνιακού δικτύου συνεπεία των εντεταμένων μαχών και του βομβαρδισμού κατά την τελική φάσι της προόδου του Ερυθρού Στρατού και των ΗΠΑ (του Κρεμλίνου και της Γουώλ Στρητ) κατά της καρδιάς της Ευρώπης — και η συναφής παρεμπόδισις του ανεφοδιασμού τόσον των στρατοπέδων όσον και του πληθυσμού με τρόφιμα και φάρμακα. Συνεπεία τούτου ενέσκηψαν πείνα, λιμός και επιδημίες, μεταξύ άλλων θανατηφόρος τύφος. Αυτά έπληξαν και τους εντός και τους εκτός των στρατοπέδων· αλλά για ευνόητος λόγους ήσαν εντονότερα μέσα στα στρατόπεδα.

Όχι, δεν ήσαν καθόλου αποκλειστικότης των στρατοπέδων οι θάνατοι από πείνα και ασθένειες κατ' αυτήν την τελική φάσι. Μόνον στην Ανατολική Γερμανία ξεπέρασαν οι θάνατοι των αμάχων, τα δύο εκατομμύρια κατά τις δηλώσεις και ομαδικές σφαγές των Μπολσεβίκων και των Πολωνών, φανατισμένων απ' τον μοσχοβίτη Εβραίο Ηλία Έρεμπουργκ με τις ημερήσιες διαταγές του προς τον Ερυθρό Στρατό να σκοτώσουν και να βιάσουν, να λεηλατήσουν και να ρημάξουν απόλυτα, ταυτοχρόνως με την έξωσι 13-14 εκατομμυρίων Γερμανών απ' τις αρχαίες πατρίδες και εστίες. Αλλά περί τούτου, που αναμφιβόλως αποτελεί την μεγαλύτερη τραγωδία και καταστροφή της παγκοσμίου Ιστορίας ουδεμία αναφορά γίνεται στα σιωνιστοκρατούμενα "μέσα ενημερώσεως". Μας ζαλίζουν μόνον καθημερινώς με τα τετριμμένα τροπάρια περί του "ολοκαυτώματος" των Εβραίων.

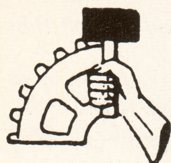
Αν πρόκειται να γίνει λόγος περί ολοκαυτώματος τότε αναμφισβήτητα αρμόζει αυτός ο χαρακτηρισμός καλύτερα στους αμερικανικούς βομβαρδισμούς των γερμανικών πόλεων και του αμάχου πληθυσμού. Μόνον οι νεκροί της Δρέσδης κατά τον βομβαρδισμό ενός ημερονυκτίου ανήλθαν περίπου στο διπλάσιο των Εβραίων νεκρών των στρατοπέδων καθ' όλον το μήκος του πολέμου! Περαιτέρω, k. Wiesel (Βίζελ) ασφαλώς δεν διατελείτε εν αγνοία των σχεδίων των Εβραίων της Γουώλ Στρητ Morgentau και Kaufman [**ΔΙΕΥΚΡ.** MORGENTAU και KAUFMAN] περί εξοντώσεως του συνολικού γερμανικού πληθυσμού μεταπολεμικώς τη χρήσει στειρώσεως, τα οποία οι Ρούσβελτ και Τσώρτσιλ επείσθησαν ν' αναγνωρίσουν και να υπογράψουν.

Παρ' όλ' αυτά παρουσιάζεται στην τηλεόραση ο Elie Wiesel με την μυξοκλαμμένη του φάτσα στις θλιβερότερες αναδιπλώσεις για να μας εκδιηγηθεί σημεία και τέρατα και ότι το "ολοκαύτωμα" των Εβραίων είναι το χειρότερο και το σπουδαιότερο που συνέβη σ' όλη την Ιστορία της ανθρωπότητας· και ότι αυτό δεν πρέπει ο κόσμος ποτέ να το ξεχάσει. Θα έπρεπε κάποιος να τον

ρωτήσει μήπως εννοεί ότι οι Εβραίοι ήσαν οι μόνοι που ήσαν εφοδιασμένοι μ' ένα είδος εξαιρετικού δικαιώματοςν να περάσουν όλον τον πόλεμο άτρωτοι κι ανέγγιχτοι. Και αυτό μάλιστα δεδομένου ότι το Παγκόσμιο Εβραϊκό Συνέδριο εκ μέρους όλων των Εβραίων ήδη από του 1933 είχε κηρύξει πόλεμο κατά της Γερμανίας, εξ' αφορμής δε αυτής ακριβώς, της κηρύξεως πολέμου εξελίχθει ο β' Παγκόσμιος πόλεμος. Θάπρεπε επίσης να του πη κάποιος ότι δεν είναι καθόλου ασυνήθιστο πράγμα να τίθενται εχθρικά στοιχεία σε στρατόπεδα υπό των εμπολέμων μερών. Οι Αμερικανοί έρριξαν όλους τους Αμερικανούς υπηκόους Ιαπωνικής καταγωγής σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως κατά τον πόλεμο. Η Αγγλία εκράτησε χιλιάδες ιθαγενών υπό περιορισμόν επειδή αντετίθεντο στην ιδέα του να θυσιάσουν τη ζωή τους χάριν αυτού που θεωρούμεν ως τον πόλεμο του Εβραίου κατά της Ευρώπης και της Γερμανίας. Για να μην αναφέρουμε τα Σοβιέτ που κυνικώς και αποκαλύπτως εξετέλεσαν δεκάδες χιλιάδων απ' αυτούς που οι ερυθροί αφέντες του Κρεμλίνου δεν θεωρούσαν της εμπιστοσύνης τους — Ουκρανούς, Κοζάκους και άλλες εθνικές ομάδες, μεταξύ των οποίων και περί τα δυο εκατομμύρια "Γερμανοί του Βόλγα" που εξωρίσθησαν στην Σιβηρία, όπου οι πλείστοι υπέκυψαν στον θάνατο...

(Μετάφρασις εκ της Νορβηγικής - εδημοσιεύθη αρχικώς εις το όργανον του DNSB "Nationalsocialisten", Απρίλιος 1987).

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΑ ΝΕΑ»
20/8/1987

«Ρούντολφ Ες - αθάνατος»...
Το διάβασα σε αθηναϊκούς δρόμους και ανατρίχιασα. Οι ανεγκέφαλοι δεν σημαίνει ότι πάντα είναι ακίνδυνοι. Και τέλος πάντων, επειδή οι τοίχοι της Αθήνας αρκετές αηδίες έχουν, αυτήν τουλάχιστον, ας φροντίσουν να την καθαρίσουν ακόμη και σήμερα.

——— Νότα Μεγάλης Πολιτικής στον Μικροπολιτικό

Είναι βέβαιο ότι δεν συγκινηθήκαμε για το ξαφνικό σου ανατρίχιασμα στους δρόμους του «κλεινού άστεως» όταν διάβασες το σύνθημα: «Ρούντολφ Ες Αθάνατος».

Επίσης βέβαιο είναι ότι οι ανεγκέφαλοι δεν είναι πάντα ακίνδυνοι, ιδιαίτερα όταν κατέχουν και χρησιμοποιούν κάποιο δημόσιο βήμα. Το πλέον δε βέβαιο γεγονός, είναι πως οι τοίχοι της Αθήνας είχαν και έχουν κατά το πλείστον αηδίες. Πρέπει μονάχα να θυμίσουμε (ή αν επικαλείσαι ελλιπή πληροφόρηση, να σε πληροφορήσουμε), ότι ο αιχμάλωτος ειρήνης Ρούντολφ Ες που κρατήθηκε άδικα και άνανδρα από τους χθεσινούς Συμμάχους και σημερινούς ψυχροπολεμικούς εχθρούς είχε προσπαθήσει **πραγματικά για την ειρήνη,** θυσιάζοντας το ύπατο ανθρώπινο αγαθό: Την λευτεριά του. Επίσης ότι καταδικάστηκε στη δίκη — φάρσα από τους δικαστές ανδρείκελα του Σιωνισμού, για το ότι συμμετείχε στον αγώνα ενός νόμιμου κόμματος στην μεσοπολεμική Γερμανία, ενός κόμματος που κυβέρνησε εκλεγμένα με την ψήφο δημοκρατικέ Μικροπολιτικέ! Θα ξέρεις ίσως ότι οι ιδέες δεν αποτελούν αίτιο καταδίκης (έτσι τουλάχιστον ισχυρίζονται και πιστεύουν όλοι οι δημοκράτες), αλλά ούτε και φυλακίζονται. Έτσι Μικροπολιτικέ όσο κι αν οι Δυτικοί ή Ανατολικοί Ιμπεριαλιστές αδελφωμένα κράζουν ύβρεις και ψεύδη γύρω από τον νεκρό, Εμείς χαιρόμαστε γιατί βρέθηκαν κάποιοι που αμφισβήτησαν έμπραχτα την συνωμοσία σιωπής που επιβάλλανε οι υπερδυνάμεις.

Γιατί όποιος στ' αλήθεια πασχίζει σε τούτο τον κόσμο για την Ειρήνη (κι αυτό είναι το μόνο του έγκλημα), πιστεύουμε πως είναι Αθάνατος.

Βέβαια πιστεύουμε όσο κι εσύ πως ο «δήμος Αθηναίων» θα φροντίσει να καθαρίσει τους «ρύπους», όπως φροντίζει εξάλλου το κάθετι σ' αυτήν την πόλη.

Σαν επίμετρο, ωθούμενοι από επιστημονικό ενδιαφέρον και περιέργεια παρακαλούμε να γράψεις για το εξαρτημένο ανακλαστικό σου: Σύνθημα — ανατρίχιασμα. Στ' αλήθεια ίσως διαφωτίσει λεπτομέρειες της θεωρίας της αντανάκλασης, του Παυλώφ. Ξέρεις εκείνον που μελετούσε τους σκύλους. Τέλος λυπόμαστε που εμείς δεν διαθέτουμε δημόσιο βήμα, βλέπεις η πολυφωνία των άλλων εξασφαλίζει τη δική μας αφωνία.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΤΟ ΚΑΛΑΜΙ»
20/8/87

Συνθήματα ντροπής

Σημεία των καιρών: Αυτοκτόνησε ο τελευταίος έγκλειστος ναζί στις φυλακές Σπαντάου του Ανατολικού Βερολίνου ο Ρούντολφ Ες, το δεξί χέρι του Χίτλερ, ξεσηκώθηκαν οι φασίστες στη χώρα

μας και έντρομοι είδαμε τη γραφή ντροπής στους τοίχους της Πανεπιστημίου «Rudolf Hess αθάνατος».

Που πάει να πει τι, ρε φασιτάκια; Αθάνατη η φρίκη του ναζισμού, αθάνατα τα κρεματόρια, τα μπλόκα και οι δολοφονίες των Ελλήνων πατριωτών; Αθάνατος ο μαύρος χειμώνας της Κατοχής;

Όχι, Γερμανοτσολιάδες. Η μνήμη όσος καιρός και να περάσει δεν σβήνει. Συνεχίζει και ξύνει τις πληγές που άφησε η φρίκη των υπανθρώπων.

Επειδή, μάλλον, ανώνυμοι γραφιάδες της ντροπής δεν ζήσατε τα μαύρα χρόνια της κατοχής μην προκαλείτε τη συνείδηση του κόσμου που τα έζησε. Δεν περνάει αδιάφορος μπροστά απ' τις μαύρες επιγραφές. Πληγωνόμαστε που τα αποστήματα του φασισμού βρήκανε έδαφος να κακοφορμίσουνε στους ίδιους δρόμους που ο ελληνικός λαός πέθαινε απ' την πείνα και σκοτωνόταν απ' τις κατοχικές σφαίρες.

Έβερτ, στείλε τώρα αμέσως συνεργεία να σβήσουνε απ' τους τοίχους της Αθήνας τα συνθήματα της ντροπής. Αμέσως.

Κακαουνάκη με την ζωντανή πληροφόρηση και το εμπαθές (έως τυποποίησης) ύφος σου, σου γράφουμε επώνυμε γραφέα των ύβρεων, ότι θα έπρεπε να διαβάσεις καλύτερα τις υπογραφές που έφεραν τα αυτοκόλλητα πριν ξεσπάσεις σε παραπληροφόρηση. Δεν είδαμε τις επιγραφές που λες, μα χαιρόμαστε αν κάποιοι είχαν την πρόνοια να σπάσουν με τον δικό τους τρόπο τη συνομωσία σιωπής που το δίπολο κατεστημένο των ιμπεριαλιστών υπερδυνάμεων έχει επιβάλλει στην υφήλιο. Πιστεύουμε εξ' άλλου ότι κάθε αναφορά στη μνήμη του Ρούντολφ Ες είναι σίγουρα καλύτερη από τις λαοπροδοτικές επιγραφές, αφίσσες και πανώ που υμνούμε την αλληλεγγύη των Τούρκων χασάπηδων, πράγμα για τα οποία δεν κάλεσες τον κατά τ' άλλα εχθρό σου (αλλά στον αντιφασισμό συναγωνιστή) δήμαρχο Έβερτ να ξεβρωμίσει την πόλη αυτή. Πληγωνόμαστε σαν πατριώτες που τα καρκινώματα του ξεφτιλισμένου κι βρώμικου διεθνισμού έχουν γενικεύσει μετάσταση σε κάθε δρόμο όλης της χώρας λίγα χρόνια μετά την σφαγή των Ελλήνων από τους Μογγόλους της Κύπρου που άχρηστοι προδοτο«πατριώτες» προκάλεσαν και ανέχτηκαν.

Δεν καταλαβαίνουμε βέβαια τι σχέση μπορεί νάχει η μνήμη ενός ανθρώπου που πρόσφερε την ελευθερία του για την λήξη του μεγάλου πολέμου, πασχίζοντας στ' αλήθεια για την ΕΙΡΗΝΗ με τα διάφορα τραγικά επεισόδια του πολέμου και της κατοχικής περιόδου.

Γιατί θάπρεπε νάχεις διαβάσει την Ιστορία του, ώστε να ξέρεις πως δικάστηκε για πράξεις που δεν έγιναν ή αν θες (με την οπτική σου) στις οποίες δεν συμμετείχε. Απλά υπήρξε θύμα μιας δικαιοσύνης-φάρσας, κατηγορούμενος του σάπιου μεταπολεμικού κατεστημένου της ντροπής, που γέννησαν σύμμαχοι και σημερινοί ψυχροπολεμικοί εχθροί Καπιταλιστές και Μπολσεβίκοι Ιμπεριαλιστές.

Επειδή κιάλλον επώνυμε γραφέα ύβρεων έζησες τα χρόνια των Δεκεμβριανών δεν προκαλείτα η συνείδησή σου όταν βλέπεις τις επιγραφές Τιμής και Δόξας του Δεκέμβρη που στοίχισε στον Λαό 56.373 σφαγμένους απ' τους Μπολσεβίκους ελευθερωτές και 46.871 αιχμάλωτους που απήχθησαν με την «ομηρία» για να πεθάνει η «εσωτερική αντίδραση» (sic!). Ή μήπως ξεχνάς το μέγεθος των εγκλημάτων του Εβραιοκίνητου Μασώνου αλήτη Τρούμαν που τ' άγαλμά του, στέκει ολόρθο και μας χλευάζει. Αηδιασμένοι βλέπαμε την παράδοξη ηθική σας φωτολουσμένοι φανατικοί δημοκράτες και «πατριώτες» ν' αλλάζει χρώματα και σχήματα ανάλογα με τους καιρούς. Όσο για τα τραγικά συμβάντα της κατοχής που χρησιμοποιείς μοιάζει σαν να θέλουμε εμείς να καταδικαστεί η μνήμη του Πλεχάνωφ για τα εγκλήματα που διέπραξαν ανάλγητοι οι Μπολσεβίκοι το Δεκέμβρη του 44. Είναι πλέον βέβαιο Κακαουνάκη ότι δήμαρχος θα καθαρίσει αμέσως κάθε ίχνος που ονοματίζεις εσύ «της ντροπής». Μάθε όμως πως πέρα από το επιτακτικό σου ύφος που είναι σημείο των καιρών όπως και τα ήθη που τους επενδύουν, οι ιδέες δεν φυλακίζονται και πως αργά ή γρήγορα η αλήθεια θα λάμψει. Έτσι ώστε ο αιχμάλωτος Ειρήνης για 46 χρόνια RUDOLF HESS να πάρει την θέση που του αρμόζει. ΑΘΑΝΑΤΟΣ σαν αγωνιστής της Ευρώπης και της Ειρήνης.

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

τα σεσομε-
:υτικά. Το
γνωρίζου-
οτι η ψυχή
νει ολόρθη.

ψυχή είναι
ι αναζητή-
«μια θέση
ιαρούμε να
λα αυτά —
στατωμένα

Χ.Θ.

ΤΟΔΟΥ-
ύλα: Εκτι-
ντασα το
σας και
ί σας. Δυ-
ορισμένα
αναγκαία
αποτέλε-
σε λαθεμέ-
Με πολλή
ιαστε μια
ας, να τα
ν σας εί-
ίστως να
ιείς.

Χ.Θ.

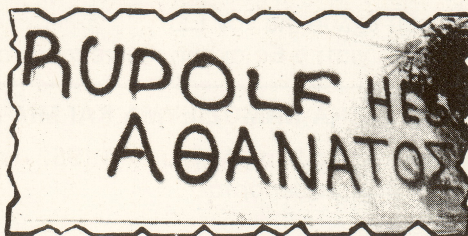
ΕΘΝΟΣ 21/8/1987

Του ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥ

Ημεδαποί... Ρούντολφ Ες

ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ «Χρυσή Αυγή», είναι νεο - εθνικοσοσιαλιστική (νεοναζιστική) οργάνωση, εδρεύει κάπου στην Αθήνα και ο πρόσφατος θάνατος του Ρούντολφ Ες — του τελευταίου τροφίμου των φυλακών Σπαντάου — της έδωσε την ευκαιρία να εκδώσει ανακοίνωση για... «το σεβάσμιο γέροντα»! Θαυμάστε απόσπασμά της: «...Τώρα, πλέον, κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Ο Ρούντολφ Ες είναι ελεύθερος. Η εξουσία της Γιάλτας δεν αγγίζει τους ουρανούς. Η εξουσία του Παγκόσμιου Σιωνισμού δεν έχει θέση στο υπερπέραν. Η εξουσία του δικέφαλου κτήνους του καπιταλισμού και του μπολσεβικισμού είναι πολύ μικρή για να περιορίσει την ελευθερία μιας ψυχής, που πορεύεται προς άλλους κόσμους...». Κάτι «συμπολίτες» που έχουμε! Λουλούδια! Φτου, να μην τους ματιάσουμε!

Χ.Θ.

Πρόλαβαν και στην Ακαδημίας συνθήματα. Θαυμάστε τους!

Εκαψ
τον Ι

ΟΜΟΙΩΝ
έξω απο τη
σβεία στην
χτες Τούρκοι
σφυγες.
Περίπου 5
το στρατόπεδ
γων του Λαυρ
θηκαν στις 6 τ
Προπύλαια. Σ
καναν πορεία
ως την τουρκι
αίτημα να αφ
οι συμπατριώ
βρίσκονται κ
φυλακές από
Εβρέν.
Ζήτησαν, ν
σβη, κ. Ακιμ
απασχολημέν
δέχτηκε και ε
σβεία έβαλα

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 22/8/1987

ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΕΣ:
Ο αμετανόητος

Τα τελευταία 21 χρόνια ο **Ρούντολφ Ες**, πρώην υπαρχηγός του **Χίτλερ** και τελευταίο απομεινάρι των εγκληματικών προσωπικοτήτων που «φιλοξενούσε» από το 1946 η φυλακή Σπαντάου, περιφερόταν έρημος πίσω από τους τοίχους που απέκλειαν την επικοινωνία του με τον υπόλοιπο κόσμο.

Ο θάνατος του αμετανόητου ναζί τη Δευτέρα, προκάλεσε νέο σάλο γύρω από το όνομα - σύμβολο μιας τυραννικής εποχής και οι εκδηλώσεις αφοσίωσης προς το φάντασμα της φρίκης που «κόσμησαν» και τα πεζοδρόμια της Αθήνας, υπενθύμισαν στον ελεύθερο κόσμο ότι εκτός από τον κόκκινο φασισμό καιροφυλακτεί και ο μαύρος. Το έργο του **Μπέρτολτ Μπρεχτ** «Τρόμος και αθλιότητα του Γ' Ράιχ», δυστυχώς ακόμη είναι επίκαιρο.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ 20/8/1987

στό ΚΑΤ.

Η «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΕΣΣ

ΑΠΟ τό γραφεῖο τύπου τοῦ Λαϊκοῦ Συνδέσμου «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» ἀνεκοινώθησαν σχετικά μέ τόν θάνατο τοῦ Ρούντολφ Ἕς, μεταξύ πολλῶν ἄλλων καί τά ἑξῆς:

«Ο ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ Γέροντας τοῦ Σπαντάου, 46 χρόνια αἰχμάλωτος τῆς Εἰρήνης, ὑπέφερε μέ καρτερία καί ὑπερηφάνεια τά ἄδικα δεσμά του καί προχθές, ἄφησε τήν τελευταία του πνοή, ἀπελευθερωμένος ἀπό τούς δεσμῶτες του. Οἱ δῆθεν κοπτόμενοι γιά τήν δημοκρατία δεσμῶτες τῶν λαῶν, σκοπεύουν τώρα νά κάψουν τό σῶμα του καί νά κατεδαφίσουν τά κτίρια τοῦ Σπαντάου, πιστεύοντας ὅτι ἔτσι, μέ τίς μπουλντόζες θά ἀλλοιώσουν τήν Ἱστορία. Οἱ ἐγκληματίες, φροντίζουν πάντα νά ἐξαφανίζουν τά ἴχνη τῶν ἐγκλημάτων τους. Ἡ Ἱστορία, ὅμως, κάποτε θά ἀποκαταστήση τήν ἀλήθεια καί ὅλα τά πράγματα θά μποῦν στήν θέσι τους».

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 22/8/1987

Ας μάθουν ιστορία...

Είναι φυσικό και σύνηθες για μια πολιτική ομάδα να αρύεται την «έμπνευση» από κάποιο επίκαιρο γεγονός, το οποίο κρίνει ότι την αφορά άμεσα, για να υποδηλώσει έστω την παρουσία της, γράφοντας συνθήματα στους τοίχους.

Για τους εμπνεόμενους όμως - όποιοι και ό,τι και να 'ναι αυτοί - από τον πρόσφατο θάνατο του πρωτοπαλίκαρου του Χίτλερ, **Ρούντολφ Ες**, που φρόντισαν ν' αφήσουν ίχνη μπογιάς του τύπου «Ρούντολφ Ες - Αθάνατος» με ή χωρίς αγκυλωτό σταυρό, στους τοίχους της Αθήνας, τι να πει κανείς;

Οτι δεν ξέρουν ιστορία; Τουλάχιστον αυτό, γιατί οι συγκεκριμένοι «κύριοι» θα 'πρεπε να ντρέπονται αν αγνοούν **το πόσο έχει πληρώσει αυτός ο τόπος τους ναζί και τους ομοίους τους.**

Ντ.Β.

Φωτισμένο Σ

*** ΕΙΔΗΣΗ**

Στις 22 του μήνα ώρα 10.45 π.μ. ο ραδιοσταθμός των Μπολσεβίκων μετέδωσε στην «ελληνόφωνη» εκπομπή του (σε ελληνικά ανάλογα με των γύφτων) χολερική κριτική για τον εκλιπόντα ήρωα που απαύγαζε όλο τον τρόμο του ερυθρού όχλου για τον ΕΣ.

Χαιρόμαστε γιατί ο Ες ακόμη και νεκρός τους προξενεί δέος.

ΕΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στην «Βραδυνή» της 24ης Αυγούστου 1987 υπήρχε για την «Χρυσή Αυγή» το παρακάτω δημοσίευμα-ρεπορτάζ.

Ο «Λαϊκός Σύνδεσμος — Χρυσή Αυγή» θεώρησε απαραίτητο να δώσει μία απάντηση σε αυτήν την δημοσίευση και γι' αυτόν τον λόγο έστειλε στον δημοσιογράφο της «Βραδυνής» την παρακάτω επιστολή:

Αθήναι 24/8/1987

Αξιότιμε κ. Κασιμάτη

Στο φύλλο της 24ης Αυγούστου 1987 δημοσιεύσατε ένα ρεπορτάζ σχετικό με τον «Λαϊκό Σύνδεσμο — Χρυσή Αυγή». Πιστεύοντας κατ' αρχάς πως ό,τι εγράφη εκ μέρους σας εγράφη με καλή πρόθεση θέλουμε να επισημάνουμε ορισμένα σημεία της έρευνάς σας, τα οποία σημεία πιστεύουμε πως διαστρεβλώνουν την όλη ιδεολογική και πολιτική μας ταυτότητα.

Α) Ας ξεκινήσουμε από τον τίτλο του ρεπορτάζ σας που είναι ο εξής: «ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΕΟΝΑΖΙ — Νοσταλγοί του Γ' Ράιχ στην Αθήνα — Έχουν θρησκεία τους τον Χίτλερ». Επιτρέψατέ μας να σας υπενθυμίσουμε ότι στην συζήτηση-συνέντευξη της 22ας Αυγούστου ουδείς εκ των παρισταμένων στελεχών της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ σας εδήλωσε πως είναι ΝΑΖΙ είτε ΝΕΟ-ΝΑΖΙ. Σας είπαν ότι είναι ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ και πως είναι υπερήφανοι γι' αυτό.

Δικαίωμά σας είναι βεβαίως να μας θεωρείτε ΝΕΟ-ΝΑΖΙ, εμείς όμως ποτέ δεν δηλώσαμε κάτι τέτοιο. Η λέξις ΝΑΖΙ δεν μας σοκάρει βεβαίως, αλλά δεν μας αντιπροσωπεύει για δύο λόγους: α) Γιατί δεν είναι λέξη ελληνική και β) γιατί θυμίζει δακρύβρεχτα σήριαλ με κακούς Γερμανούς, τύπου «Άγνωστου Πόλεμου» και συνταγματάρχη Βαρτάνη.

Όσο για τον χαρακτηρισμό σας «Νοσταλγοί του Γ' Ράιχ» επίσης δεν μας εκπροσωπεί διότι η έννοια νοσταλγία και νοσταλγός περιέχει μια παθητικότητα που δεν έχει καμμία σχέση με μας. Εκτιμούμε τις μεγάλες μορφές του Παρελθόντος, και ειδικά τις μεγάλες δημιουργικές προσωπικότητες του Γ' Ράιχ, αλλά σε καμμία περίπτωση δεν στεκόμαστε στο παρελθόν. Απεναντίας πιστεύουμε πως το Μέλλον ανήκει σε μας.

Όσο για το «ο Χίτλερ είναι η θρησκεία τους», κανένας από όσους μιλήσατε δεν σας είπε κάτι τέτοιο. Πιστεύουμε πως ο Χίτλερ υπήρξε ο Μεγάλος Άνδρας, ο Μεγάλος Δημιουργός του 20ου αιώνα, ο πρώτος, που οραματίσθηκε μία πραγματικά Ενωμένη Ευρώπη των εθνών και όχι την Ευρώπη των ληστρικών μονοπωλίων και πολυεθνικών των Ε.Ο.Κ.

Β) Για το Σύμβολό μας: Δεν έχει προέλευση όπως γράψατε γερμανική, είναι γράμμα της Αρχαίας Ελληνικής-Μυκηναϊκής γραφής, που ονομάζεται γραμμική Β'. Μια ματιά στο λεξικό ΗΛΙΟΣ στον τόμο ΕΛΛΑΣ θα σας πείσει γι' αυτό.

Γ) Φωτογραφίσατε κάποια σημεία των γραφείων μας με πρόθεση σαφή να μας παρουσιάσετε σαν ΝΕΟ-ΝΑΖΙ όπως μας αναφέρετε και στον τίτλο σας. Γιατί όμως δεν φωτογραφίσατε και την Ελληνική Σημαία; Τον χάρτη της Μεγάλης Ελλάδος; Τον πίνακα με τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο; Το λάβαρο με τον Δικέφαλο Αετό; Τον χάρτη της Κωνσταντινουπόλεως;

Πιστεύοντας πως σε καμμία περίπτωση δεν υπήρχε κακή πρόθεση εκ μέρους σας, παρακαλούμε να δημοσιεύσετε την παρούσα.

Νοσταλγοί τοῦ Γ´ Ράιχ στήν καρδιά τῆς Ἀθήνας

ΟΙ ΜΠΟΤΕΣ τῶν Ναζί μπορεῖ νά μήν χτυπᾶνε πιά στά πλακόστρωτα τῶν πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἀλλά καί σήμερα —ἐν ἔτει 1987— 20χρονα ἀγόρια καί κορίτσια στήν πίσω πλευρά τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ἔχουν ...τή φωτογραφία τοῦ Χίτλερ! Πυρῆνες νεοναζισμοῦ ὑπάρχουν βέβαια σ᾿ ὅλη τήν Εὐρώπη, ἀλλά «ἀνασαίνουν» καί στήν καρδιά τῆς Ἀθήνας. Ὅσο κι ἄν φαίνεται ἐφιαλτικό, εἶναι ἀλήθεια. Ὁ χῶρος τους θυμίζει μπυραρία τοῦ Μονάχου στά χρόνια τοῦ Μεσοπολέμου. Σέ ἕνα μικρό γραφεῖο στήν Ὁμόνοια μπορεῖς ν᾿ ἀκούσεις τό ἐφιαλτικό χτύπημα τῶν ποδιῶν στό πάτωμα, νά δεῖς τό τίναγμα τοῦ χεριοῦ πρός τά ἐμπρός, νά μάθεις ὅτι φυλετικές νόσους ἔχουν οἱ νέγροι τῆς Ἀφρικῆς, οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Ἐσκιμῶοι.

Τοῦ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Μπορεῖς ἀκόμα νά δεῖς καί ἄτομα μέ στρατιωτικές φόρμες καί νά ξαφνιαστεῖς ἀκούγοντας ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶχε ἰδέες-σπέρματα ἐθνικοσισιαλισμοῦ...

Ὁ φακός τῆς «Βραδυνῆς» φωτογράφισε κατ᾿ ἀποκλειστικότητα τά γραφεῖα τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς» —τό ἄντρο τῶν Νεοναζί τῆς Ἀθήνας. Γιά πρώτη φορά, οἱ νοσταλγοί τοῦ Ράιχ, ἐπέτρεψαν σέ ἐφημερίδα νά φωτογραφίσει τά γραφεῖα τους, τά ἐμβλήματά τους, τίς ἀφίσες τοῦ Χίτλερ καί τίς σημαῖες τους.

Ὁ ἀρχηγός τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς» Νίκος Μιχαλολιάκος

Χαιρετοῦσαν μέ τό χέρι ὑψωμένο μπροστά ὅπως οἱ Ναζί ἐγκληματίες πολέμου μπροστά στίς ἀπαστράπτουσες Μερσεντές. Μόνο πού ἡ γλώσσα τους εἶχε ἄρθρωση ἑλληνική καί ἡ ἡλικία τους δέν ξεπερνοῦσε τά 25 χρόνια.

Ἀφορμή γιά τό ρεπορτάζ τῆς «Β» στάθηκε ἡ ξαφνική ἐπανεμφάνισή τους στήν ἐπικαιρότητα, μέ τόν θάνατο τοῦ Ροῦντολφ Ἔς, καί ἡ ἐπιμονή τους νά ὑπενθυμίσουν ὅτι τίποτε δέν τελείωσε μέ τήν αὐτοκτονία τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ Χίτλερ στό κελλί τοῦ Σπαντάου.

Οἱ νεοναζί δήλωσαν στόν ρεπόρτερ τῆς «Β» Πέτρο Κασιμάτη ὅτι πιστεύουν στήν Ἀρία φυλή, ὅτι ὑπάρχουν ἀνώτεροι καί κατώτεροι ἄνθρωποι, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι μιάσματα καί ὅτι θά ἀναβιώσει κάτι παραπλήσιο τοῦ Γ´ Ράιχ. Ἀρνήθηκαν ὅτι εἶναι ἀκροδεξιά στοιχεῖα, ὑποστηρίζοντας ὅτι δέν ἀνήκουν σέ κανέναν κομματικό μηχανισμό, ἐνῶ ἰσχυρίστηκαν μέ θέρμη ὅτι δέν ὑπῆρχαν κρεματόρια γιά Ἑβραίους. Υἱοθετοῦν τήν ἄποψη τοῦ Νίτσε ὅτι τό αἷμα πού χύνεται εἶναι λίπασμα καί εἶπαν ξεκάθαρα ὅτι ἄν χρειαστεῖ θά συμπλακοῦν γιά τίς ἰδέες τους. Διαχώρισαν τούς ἑαυτούς τους μέ τούς «σκίν - χέντς», τόνισαν ὅτι δέν κυκλοφοροῦν μέ ἀλυσίδες καί καρφιά καί δήλωσαν ὅτι ὁ Χίτλερ εἶναι θρησκεία...

Ες καί χιτλερισμός

ΣΤΙΣ ἐρωτήσεις μας ἀπάντησαν οἱ Χρῆστος Ἀλεξάνδρου, Γεώργιος Παπαχρήστου, Πάνος Μανίκας καί Ἄρης Ἑωθινός. Ἀπό τά κορίτσια πού πρόσκεινται στήν κίνησή τους μίλησαν ἡ Μαρία Παπανικολάου καί ἡ 20χρονη Ἐβίτα.

Ὁλόγυρα ὑπῆρχαν τά ἐμβλήματα τῆς «Ρούνας τοῦ Λύκου» —γράμμα τοῦ ἀρχαίου γερμανικοῦ ἀλφάβητου πού συμβολίζει τόν Λύκο καί τόν ἀναστημένο ἄνθρωπο—, μαύρη κορδέλλα —ἔνδειξη πένθους γιά τόν Ἔς—, φωτογραφίες τοῦ Χίτλερ, βιβλία καί ἔντυπα ἀνάλογου περιεχομένου. Τό πρόσωπά τους εἶχαν κάτι ἀπό τή «σκιά τοῦ παρελθόντος» — χαρακτηρισμό πού τούς δίνει καί ὁ ἀρχηγός τους, Νίκος Μιχαλολιάκος. Κι αὐτή ἡ «σκιά» ἴσως εἶναι ἕνας ἐφιάλτης πού ἐπαναλαμβάνει στίς μέρες μας ὅτι οἱ ἀνατριχιαστικοί στόχοι τους δέν ἔσβησαν. «Δέν πρόλαβαν νά ὁλοκληρωθοῦν» — εἶπαν στή συνέντευξή τους.

— Ὁ Ροῦντολφ Ἔς εἶχε ἀποκηρύξει τόν χιτλερισμό. Ἐσεῖς γιατί τιμᾶτε σήμερα τόν ὑπαρχηγό τοῦ Χίτλερ;

● Εἶναι ψέμα. Γιά τόν Ἔς ὑπάρχει ὁλόκληρη παραφιλολογία. Εἶχε ἀφήσει ἐπιστολή στόν Φύρερ ὅπου ἔγραψε ὅτι «ἄν ἀποτύχει ἡ ἀποστολή μου μπορεῖς νά δηλώσεις ὅτι ἤμουν τρελός». Δέν μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ὁ ὑπ᾿ ἀριθμ. 2 ἄνδρας τῆς Γερμανίας τῆς περιόδου 1939 πού εἶχε ἀφιερώσει τή ζωή του καί εἶχε ἐπιτύχει σ᾿ αὐτόν τόν σκοπό, ξαφνικά ἀπαρνιέται τίς ἰδέες του καί ἀποκηρύσσει τή νεότητά του. Ἐπιστολές δικές μας εἴχαμε στείλει στό Σπαντάου, ἀλλά δέν ἔφθασαν ποτέ στά χέρια τοῦ Ἔς.

«Εἴμαστε σκιές τοῦ παρελθόντος ἀλλά τό Γ´ Ράιχ δέν θά ἀναβιώσει. Πολεμᾶμε γιά κάτι παραπλήσιο. «Θρησκεία» μας εἶναι ὁ Φύρερ»

Η θρησκεία τῆς ράτσας

— Πιστεύετε καί σήμερα στή συνέχιση τῆς Ἀρίας φυλῆς;

● Ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός εἶναι ἡ θρησκεία τῆς ράτσας. Πιστεύουμε στίς διαφορές μεταξύ τῶν φυλῶν. Βέβαια, δέν θά βγοῦμε ἔξω νά «καθαρίσουμε» μαύρους! Ἐμεῖς, θεωροῦμε ἐκλεκτή φυλή, τή λευκή, ἰνδοευρωπαϊκή. Καί τά 6 ὑπόφυλά της (Νόρτικ, Παλαιοευρωπαϊκό, Διναρικό, Ἀλπικό, Μεσογειακό, Σλαυικό).

Τεύχη τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς» στό γραφεῖο τῶν νεοναζί κάπου στήν Ὁμόνοια. Ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ νέγροι, οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Ἐσκιμῶοι ἔχουν φυλετικές νόσους

— Πιστεύετε στόν ἔνοπλο ἀγώνα;

● Πιστεύουμε ὅτι «ἡ βία εἶναι ἡ μαμή τῆς Ἱστορίας» — ὅπως εἶχε πεῖ ὁ Μάρξ. Ἡ ἱστορία δέν γράφεται μέ εἰρηνικά μέσα. Ἡ πάλη προϋποθέτει αἷμα. Ἄλλωστε ὁ Νίτσε εἶχε πεῖ ὅτι «τό αἷμα πού χύνεται εἶναι λίπασμα». Εἴμαστε δημοκρατική ὀργάνωση καί θά πολεμήσουμε μέ τά μέσα πού δίνει ἡ Δημοκρατία.

— Ποιές εἶναι οἱ θέσεις σας γιά τούς Ἑβραίους;

● Ἀποτελοῦν μίασμα οἱ Ἑβραῖοι. Μοναδικοί μας ἐχθροί στή διάρκεια τῆς ἱστορίας. Ἀγωνίζονται γιά νά καταστρέψουν τόν λευκό ἄνθρωπο. Τό πρόβλημα αὐτό ποτέ δέν ἔπαψε. Ἁπλά, δέν πρόλαβε νά ὁλοκληρωθεῖ. Ἀρνούμαστε, ὅμως, τόν μύθο τῶν 6 ἑκατομμυρίων νεκρῶν. Δέν ὑπῆρχαν κρεματόρια.

— Τιμᾶτε τόν Ἔς γιατί θέλετε νά ἔχετε μοντέλα καί εἴδωλα;

● Δέν μᾶς λείπουν τά εἴδωλα. Τιμᾶμε τήν πράξη τοῦ 1941. Ἄν ἐσεῖς εἴσαστε τό 1941 καί πέφτατε μέ ἀλεξίπτωτο στήν Ἀγγλία, γιατί θά πέφτατε; Ἄν δικαζόσαστε σάν ἐγκληματίας πολέμου δέν θά νοιώθατε πικρία; Γι᾿ αὐτό εἴμαστε ναζί καί θά πεθάνουμε ναζί.

— Ποιές εἶναι οἱ μορφές πού σήμερα σᾶς ἐμπνέουν;

● Ὁ Λ. Μαβίλης, ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, ὁλόκληρη ἡ Ἀρχαία Σπάρτη, ὁ Κων. Παλαιολόγος, ὁ Περ. Γιαννόπουλος, ὁ Παλαμᾶς, οἱ ἀγωνιστές τοῦ 1821. Ὅλοι τους εἶχαν ἰδέες - σπέρματα ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.

— Πῶς περνοῦν οἱ μέρες σας;

● Εἴμαστε μιά πολιτική κίνηση. Ὁ καθένας εἶναι στήν ἐργασία του ἤ σπουδάζει στό Πανεπιστήμιο. Προσπαθοῦμε νά δεχόμαστε ὅσο γίνεται λιγότερα μηνύματα.

«Δέν πιστεύουμε σέ κανένα κόμμα»

Η 20ΧΡΟΝΗ Ἐβίτα μᾶς λέει: «Εἶμαι φοιτήτρια καί δουλεύω κατά διαστήματα. Ἡ διασκέδασή μου δέν εἶναι ἀστική. Δέν πηγαίνω στά μπουζούκια ἤ στίς ντίσκο. Διαβάζω καί δρῶ. Ἄν χρειαστεῖ νά συμπλακῶ, θά τό κάνω. Μιά γυναίκα, μόνο ἐθνικοσοσιαλίστρια πρέπει νά εἶναι. Εἶμαι ἀντίθετη μέ τόν φεμινισμό.

Ἡ 22χρονη Μαρία Παπανικολάου, συμπληρώνει: «Ἐγώ ἐργάζομαι. Πιστεύω ὅτι ἕνας ἐθνικοσοσιαλιστής γεννιέται. Τό ἐκφράζω ἐλεύθερα στούς φίλους μου. Ἄλλοι μέ ἀντιμετωπίζουν ἐπιφυλακτικά. Ἄλλοι θετικά. Στό σπίτι μου εἶχα ἀντιδράσεις.

— Εἶστε ἐλάχιστοι. Ἔχετε μέλη - ὀπαδούς σ᾿ ὅλη τή χώρα;

● Εἴμαστε ἀρκετοί. Ἔχουμε γραφεῖα καί ὀπαδούς σ᾿ ὅλη τήν Ἑλλάδα.

— Ποιό εἶναι τό πολιτικό σας μοντέλο. Ποιοί οἱ στόχοι σας;

● Ἡ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας καί ἡ ἀποτίναξη ἀπό τήν Ἑλλάδα κάθε ζυγοῦ πού μᾶς δυναστεύει. Δέν πιστεύουμε σέ κανένα κόμμα. Δέν ταυτιζόμαστε μέ τήν ἄκρα Δεξιά. Καί ὅπως μπορεῖς νά βλέπεις μιά θρησκεία, ἔτσι βλέπουμε τόν Χίτλερ. Θέλουμε νά μήν διδάσκεται ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀλλά ἡ Ἑλληνική μυθολογία. Εἴμαστε ἐνάντια σέ μόδες ὅπως χτενίσματα «τύπου Χίτλερ» ἄν καί ὁρισμένοι ἔρχονται καί μᾶς ζητοῦν κονκάρδες καί μπρελόκ τοῦ Φύρερ. Δέν ἔχουμε σχέση μέ αὐτούς.

— Μέ τούς «σκίν - χέντς» καί τά παιδιά τῆς καταιγίδας μέ τά ρόπαλα καί τά καρφιά, ἔχετε σχέση;

● Καμία. Βλέπετε, ἐδῶ ρόπαλα καί ἀνάλογες ἀμφιέσεις; Αὐτά τά κατηγοροῦμε. Κάποτε ἀνήκαμε σέ διαφορετικές ὀργανώσεις. Ἕνας ἀπό μᾶς ἀνῆκε καί στό ΚΚΕ ἐσωτερικοῦ. Κινήθηκε ἀπό ἕνα πνεῦμα πεσιμισμοῦ καί τό ὅτι ἐδῶ στό χῶρο μας δέν πολεμᾶ γιά φαντάσματα.

— Ἡ ἐπιδίωξη νά ὑπάρξει ἕνα Ράιχ δέν εἶναι «κυνήγι φαντασμάτων»;

● Τό Γ´ Ράιχ δέν θά ἀναβιώσει. Πολεμᾶμε γιά κάτι νέο. Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἱστορία γράφεται ἀπό ἰσχυρές θελήσεις. Ἐμεῖς θέλουμε μιά Εὐρώπη Ἐθνῶν.

— Στήν Ἑλλάδα ἔχετε πολλούς ἐπικριτές. Ἡ γερμανική κατοχή ἔχει ἀφήσει ἀνοιχτές πληγές καί μνῆμες...

● Αὐτό δέν καταβάλλει τόν ἀγώνα μας.

—Εἶστε νέοι. Κανείς ἀπό σᾶς δέν ἔχει ζήσει τόν χιτλερισμό, τόν τρόπο ζωῆς καί σκέψης πού θέλετε τήν ἀναβίωσή τους...

● Ἡ ὡριμότητα τῆς ἡλικίας μας εἶναι 50 χρόνια μετά. Εἴμαστε οἱ μόνοι πού συμπαθοῦμε τούς Γερμανούς. Ἀποτελοῦμε κάτι σάν «σκιές τοῦ παρελθόντος», ὅπως λέει καί ὁ ἀρχηγός μας Νίκος Μιχαλολιάκος. Προσπαθοῦμε νά δημιουργήσουμε τό παρόν πού δέν ἔχουμε. Εἶναι δύσκολο νά ᾽χεις 1987 σύμβολό σου τή σβάστικα!!

Τό ἔμβλημα τῶν Νεοναζί - ἡ Ρούνα τοῦ Λύκου - καί ἡ μαύρη κορδέλα πένθους γιά τόν ὑπαρχηγό τοῦ Χίτλερ, Ροῦντολφ Ἔς

Θά τίς «σκοτώσουν» γιά νά τίς ξεφορτωθοῦν!

ΚΙΝ

Α´ Προβολῆς

ΑΑΒΟΡΑ (Τ. Ἱπποκρ. 8462253 ... Κλειστό λόγω ἀνακαινίσεως
Α-Β (Στάση Κλωναρίδου Πατησίων 22... μπάτσος τοῦ Μπέβερλυ Χίλλς Κ
ΑΒΑΝΑ (Λεωφ. Κηφ. 234, 6715.905 ... νο αἷμα Κ
ΑΒΕΡΩΦ (Λυκούργου, 3240.507) ... πρωΐας, δύο ἔργα σέξ
ΑΕΛΛΩ (Πατησίων, 8214.675) Ὁ κυν...
ΑΘΗΝΑΙΑ (Χάρητος - Σπευσίππου 7215717) Δύο ξένοι στήν ἴδια πόλη
ΑΙΓΛΗ (Ζάππειον 3241630) Ἡ ... κουνουπιοῦ Κ
ΑΛΑΜΠΡΑ (Ἁγ. Τριάδα — Α... 6916540) Μία ἀπίθανη ἀπίθανη πτή...
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Πατάγου, 6520.8... ζιλ Κ
ΑΛΦΑΒΙΛ (Τ. Μαυρομιχάλη, 8467... Τέχνης. Γουηκέντ τοῦ Γκοντάρ Κ
ΑΛΦΑ (Πλ. Κολιάτσου 2029401 ... Ὀδύσσεια τοῦ διαστήματος Κ
ΑΜΑΛΙΑ (Κολιάτσου, 2283.151) Τρε... κολάσεως Α
ΑΜΙΚΑ (Πανόρμου 88, Ἀμπελόκηποι ... Ὄξφορντ Μπλούζ Κ
ΑΜΟΡΕ (Σχολή Εὐελπίδων 64... ὑπερκατάσκοπος τῶν δύο ἠπείρων Κ
ΑΜΠΑΣΣΑΝΤΟΡ (Σκοπέλου 31 ... 8237.061) Ὁ ἄνθρωπος πού ... βασιλιάς Κ
Α-ΜΠΕ-ΣΕ (Ὁδός Βουλιαγμ.) Φονικό...
ΑΜΥΝΤΑΣ (Πλ. Ὑμηττοῦ, 7666154) ... τρελάθηκαν Κ ΑΝΕΣΙΣ (Τ. Ἀμπελ.... Φονικό καλοκαίρι Κ
ΑΝΤΖΕΛΑ (Πατησίων Χειμερ., 22... λύκος καί τό γεράκι Κ
ΑΡΚΑΔΙΑ (Ν. Ἐλβετία, 7661166) ... τρελάθηκαν Κ
ΑΤΕΝΕ (Λευκωσίας — Πλ. Ἀμερική... Τό χρῶμα τοῦ χρήματος Κ
ΑΤΤΙΚΗ (Στάση Λυσσιατρεῖον, 86... δονητής τῆς πιάτσας Α
ΑΤΤΙΚΟΝ (ὁδ. Κυψέλης, 8813325 ... ἐγκλήματος Α
ΒΟΞ (Ἐξάρχεια, 3629445-383040... τεια εἶναι περιπέτεια Κ
ΔΗΜΗΤΡΑ (Ραγκαβῆ 64 Γκύζη 6... μπουρλοτιέρηδες Κ
ΔΙΑΝΑ (Πλ. Ἀττικῆς 8216376) 9... δες Α
ΔΙΟΝΥΣΙΑ (Λεωφ. Συγγροῦ, 95... ἑπόμενο πρωϊνό Κ
ΕΚΡΑΝ (Τέρμα Ζωοδ. Πηγῆς - Λ. 6461895) Ἡ τελευταία γυναίκα Α
ΕΛΕΝΑ (Στάση Θῶλεν - Ἴλίσια, 778... τά μεσάνυχτα Α
ΕΛΛΗΝΙΣ (Τέρμα Ἀμπελοκηπ., ... Καυτές διακοπές στό Μαϊάμι Κ
ΕΛΙΤ (Καμπᾶ) Ἔναρξη ἀπό πρωΐας, ...
ΕΡΜΗΣ (Βουλιαγμ. 202 - Ἔλλης 1... Ὀδύσσεια Κ
ΕΣΠΕΡΙΑ (Περγάμου - Ἀχαρνῶ... ζώνη Α
ΗΛΕΚΤΡΑ (Πατησίων — Ἁγ. Λουκᾶ... Οἱ 7 Σαμουράϊ Κ
ΘΗΣΕΙΟΝ (Ἀποστόλου Παύλου, 347... Χούρ Κ
ΙΛΙΟΝ (Πατησίων — Τροίας, 8810.6... γάμος Κ
ΙΝΤΕΑΛ (Πανεπιστ. 3628.720) ... περιπέτεια — Καράτε
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ (Κεραμεικοῦ, 5245.2... ἀπό πρωΐας, δύο ἔργα σέξ
ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ (Κυψέλη, 8641.650) ... Τετάρτη
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ (Μ. Κοτοπούλη) ... πρωΐας, δύο ἔργα σέξ
ΚΥΨΕΛΑΚΙ (Ζακύνθου, 8219.010) ... Τσάϊνα Τάουν Κ
ΛΑΟΥ (Ὁδός Κολοκυνθοῦς, 52315... ἀπό πρωΐας δύο ἔργα σέξ
ΛΑΟΥΡΑ (Παγκράτι, 7662060) Τζι...
ΛΗΤΩ (Ὁδός Φορμίωνος 11 ... 7223.712) Ἔναρξη τήν Τετάρτη
ΛΙΛΑ (Νάξου 115 - Ἁγ. Λουκᾶς. ... Θάνατος στή Βενετία Κ
ΜΕΤΡΟΠΟΛ (Πατησίων — Θήρας 8... κουρδιστό πορτοκάλι Α
ΜΙΤΣΙ (Κουκάκι, 9226898) Ἡ ... κουνουπιοῦ Κ
ΜΟΝ ΡΕΠΟ (Ἅγ. Νικολ. - Ἀχαρνῶν ... Ὁ δολοφόνος μέ τό ἀγγελικό πρόσω...
ΜΠΡΟΝΤΓΟΥΑΙΗ (Πατησίων, Θεριν... Καυτές διακοπές στό Μαϊάμι Κ
ΜΥΡΤΩ (Λεωφ. Συγγροῦ, 9589678...
ΝΑΝΑ (Βουλιαγμένης, 9711.285) ... νηγητό Α
ΝΕΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ (Τέρμα Ν... 8425714) Ἡ ἀπειλή Α
ΝΕΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ (Παλαιό Δημαρχεῖο ... Ἔναρξη ἀπό πρωΐας, δύο ἔργα σέξ
ΟΑΣΙΣ (Παγκράτι, 7244015) Ὁ σπ...
ΠΑΛΛΑΣ (Ὑμηττοῦ 109 - Παγκράτι ... Δωμάτιο μέ θέα Κ
ΠΙΓΚΑΛ (Ὁδός Τενέδου - Κυψέλη, 8... ἄνθρωπος πού γνώριζε πολλά Κ
ΡΕΞ-1 (Πανεπ. 3614.591) Ἀμέρικα...
ΡΕΞ-2 (Πανεπ.) Ράντο ὀργιασμένο αἷ...
ΡΙΒΙΕΡΑ (Ἐξάρχεια 3637716) Καζ...
ΡΙΒΟΛΙ (Ἀριστείδου, 3217.775) Τ... ἀγάπης Α
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ (Πλάκα, 3225745) Τό ... ἀπό τό σέξ Κ
ΣΤΑΡ (Ἁγ. Κωνσταντίνου) Ἔναρξη ... δύο ἔργα σέξ
ΤΙΤΑΝΙΑ (Πανεπιστημίου — 3611.147) Παρασκευή καί 13 μέρο...
ΤΡΙΑΝΟΝ (Πατησίων & Ἀγγελοπ. Κ... 21, 8215469) Πίνκ Φλόϋντ τό τεῖχ...
ΤΡΟΠΙΚΑΛ (Καλλιθέα, 9594422) ... στος Α
ΦΛΕΡΥ (Καλλιθέα, 9585247) Ἀμέρ...
ΦΛΕΡΥ (1η Στάση Ζωγράφου 7710500) Ἡ ἀποστολή Κ

Κιν/φοι Αὐτοκιν

ΑΒΑΝΤΙ ΝΤΡΑΪΒ ΙΝ (2ον χλμ. Ἀθ... 6668.474) Ἔναρξη 8.30 μ.μ. Οἱ ... ἐπιτίθενται - Δύο σέξ Ἀμερικάνικο
ΑΘΕΝΣ ΝΤΡΑΪΒ ΙΝ (Λεωφ. Κηφ... Ἔναρξη 8.30 μ.μ. Ἡ πορνοστάρ τῆ...
ΓΑΛΑΞΙΑΣ ΝΤΡΑΪΒ ΙΝ (Ἀγριν... Ἔναρξη 8.30 μ.μ. Δύο ἔργα σέξ ... Γαλλικό
ΕΛΛΑΣ ΝΤΡΑΪΒΙΝ (Βάρ... 8970 170 71) Ἔναρξη 8.30 μ.μ. ... σέξ
ΠΑΙΑΝΙΑ ΝΤΡΑΪΒ ΙΝ (Ἀπό Σταυρ... Παιανίας Στάση 6633 300 863... Δύο ἔργα σέξ Ἑλληνικό

Το κείμενο που ακολουθεί είναι δελτίο τύπου που συντάχθηκε από το γραφείο Δημοσίων σχέσεων του Λαϊκού Συνδέσμου "Χρυσή Αυγή" και στάλθηκε σε όλες σχεδόν τις Αθηναϊκές εφημερίδες. Σκοπό είχε να τονίσει τη σημασία ενός γεγονότος σαν αυτό του θανάτου του Rudolf Hess που πέρασε στα "ψιλά γράμματα" του Ελληνικού τύπου και να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη πάνω σε ένα τόσο σημαντικό θέμα.

Χθες 17 Αυγούστου 1987 και ώρα 7η απογευματινή άφησε την τελευταία του πνοή στο Βρεττανικό Στρατιωτικό νοσοκομείο του Βερολίνου ο Σεβάσμιος Γέροντας του Σπαντάου, ο Αιχμάλωτος Ειρήνης RUDOLF HESS. Αφού επί 46 ολόκληρα χρόνια υπέφερε με καρτερία και υπερηφάνεια τα άδικα δεσμά του, χθες επιτέλους απελευθερώθη από τους δεσμώτες του.

Απελευθερώθη επιτέλους από τους "ανθρωπιστές" συμμάχους δεσμώτες του, πεθαίνοντας...

Τώρα κανείς πλέον δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Ο RUDOLF HESS ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ! Η εξουσία της Γιάλτας δεν αγγίζει τους Ουρανούς, η εξουσία του Παγκόσμιου Σιωνισμού δεν έχει θέση στο υπερπέραν, η εξουσία του δικέφαλου κτήνους του καπιταλισμού και του μπολσεβικισμού είναι πολύ μικρή για να περιορίσει την Ελευθερία μιας ψυχής, που πορεύεται προς άλλους κόσμους.

΄Ομως τώρα που όλα όσα έχουν να κάνουν με την επίγεια ζωή και τον RUDOLF HESS ετελείωσαν, θα πρέπει εμείς που απομείναμε ζωντανοί να σκεφθούμε ορισμένα πράγματα και να θέσουμε στους υποκριτές, που αποτελούν την πλειοψηφία των ημερών μας τα αμείλικτα ερωτήματα:

α) Γράψανε οι εφημερίδες πως οι αρχές του Σπαντάου δεν θα παραδώσουν το νεκρό σώμα του γηραιού κρατουμένου στην οικογένειά του, αλλά πως θα αποτεφρώσουν το πτώμα και θα σκορπίσουν τη στάχτη, κι αυτό για να μην αποτελέσει ο τάφος του μνημείο του Εθνικοσοσιαλισμού.

Πόσοι από εσάς υποκριτές, που δήθεν θαυμάζετε το πνεύμα της "ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ" διαμαρτυρηθήκατε ή πρόκειται να διαμαρτυρηθείτε γι' αυτό;

Πόσοι από εσάς υποκριτές, που δήθεν θαυμάζετε την μεγαλοψυχία του Αχιλλέα, που παραδίδει το νεκρό σώμα του εχθρού του ΄Εκτορα στον πατέρα του Πρίαμο, πόσοι από εσάς διαμαρτυρηθήκατε η πρόκειται να διαμαρτυρηθείτε γι' αυτό; ΚΑΝΕΙΣ! Και γι' αυτό ακριβώς, πέρα και άσχετα από την οποιαδήποτε πολιτική σας ταυτότητα, είσασθε και παραμένετε κτήνη, μην έχοντας σχέση καμμία με το Ελληνικό Φως και την Ηθική Αξία της Τιμής των Νεκρών.

β) Γράψανε οι εφημερίδες πως τώρα μετά τον θάνατο του HESS, οι Αρχές των φυλακών του Σπαντάου πρόκειται να κατεδαφίσουν τα κτίρια για να μην αποτελέσουν αυτά μνημείο του Εθνικοσοσιαλισμού. Πόση φτηνή μικροπρέπεια και πόση αφέλεια... Αλλοίμονο εάν οι μπουλντόζες αλλοίωναν την ιστορία. ΄Ομως γιατί αυτή η ενέργεια; Εάν όπως όντως μας διακηρύσσουν ήταν δίκαιη η ποινή των κρατουμένων του Σπαντάου γιατί αυτό να κατεδαφισθεί; Αντιθέτως θα έπρεπε να διατηρηθεί σαν μνημείο δικαιοσύνης.

Πρόκειται όμως να κατεδαφισθεί. Γιατί; γιατί ο εγκληματίας πάντα φροντίζει να εξαφανίσει τα ίχνη της άδικης πράξης του. Γι' αυτό!

΄Οσο όμως και να σκορπίσουν τη στάχτη του νεκρού στον αγέρα, όσο και να εξαφανίσουν το Σπαντάου σαν να μην υπήρξε ποτέ, ότι και να κάνουν, η Ιστορία δεν αλλάζει και κάποτε θα γράψει το όνομα του RUDOLF HESS με Χρυσά γράμματα στις σελίδες της και δίπλα στα ουτιδανά ονόματα των δολοφόνων της Γιάλτας θα γράφει: ήταν αισχροί και ανήθικοι τύραννοι.

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Τα παρακάτω τηλεγραφήματα στάλθηκαν από την κίνηση μας, με αφορμή το θάνατο του RUDOLF HESS στις πρεσβείες της Ομοσπονδιακής δημοκρατίας της Γερμανίας και στις δυνάμεις κατοχής της Ρωσίας, Η.Π.Α. και Μ. Βρεττανίας.

Διαμαρτυρόμεθα και καταγγέλουμε δια απάνθρωπον στάσιν σας και συνενοχήν εις την εγκληματικήν μεταχείρισιν κατά πρόσωπου υπηκόου σας RUDOLF HESS.

Στάσις σας εδραζόμενη επί άγνοιας γερμανικού λαού αποτελεί κορύφωση της από ετών ανοχής και εντροπή.

Ευελπιστούμεν εις ύστατην ανάκτησιν Εθνικής σας υπερηφάνειας δηλούμενη τουλάχιστον δια του προσήκοντος σεβασμού προς ταφικά έθιμα.

Καταγγέλουμε υποκριτική και εκδικητική στάσιν έναντι του αιχμαλώτου ειρήνης RUDOLF HESS απάδουσα προς ήθη και βαρβαρικών ακόμη λαών.

Αυτοκόλητο που κυκλοφόρησε στους δρόμους της Αθήνας, φόρος τιμής των Ελλήνων Εθνικοσοσιαλιστών στον ήρωα Hess

Συνθήματα στους δρόμους της Αθήνας

RUDOLF HESS

ΑΘΑΝΑΤΟΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Φέϊγ Βολάν

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο θάνατος του RUDOLF HESS και οι επακόλουθες εκδηλώσεις συναγωνιστών μας σε όλο τον κόσμο πυροδότησαν μια νέα εκστρατεία μίσους και ψεμμάτων κατά της ιδεολογίας μας. Τα παρακάτω αποτελούν μία σταχυολόγηση απ' όσα γράφτηκαν στον ελληνικό αστικό και μπολσεβίκικο τύπο. Ας προσεχθεί ότι κοινό σημείο των δημοσιευμάτων αυτών, πέρα από τη λάσπη και το ψέμμα, είναι ο ενδόμυχος φόβος των συντακτών τους για την «φρίκη» μιας ενδεχόμενης «αναβίωσης του ναζισμού». Αυτό δείχνει ότι η ιδεολογία μας δεν έχει πάψει, ύστερα από 42 χρόνια πρωτοφανών στην ιστορία διωγμών, να προκαλεί τον τρόμο στους παρακμιακούς όλου του κόσμου.

Στην προσπάθειά τους να πουλήσουν περισσότερα φύλλα, οι αστικομπολσεβίκικες φυλλάδες έδωσαν μια «μυστηριακή» και «σκοτεινή» χροιά στον χαρακτήρα του HESS. Έτσι διαβάζουμε π.χ. «Ο HESS ήταν γνωστός για τον εκκεντρικό χαρακτήρα του και τις περιοδικές απώλειες της μνήμης του, που από τους πρώτους μήνες της κράτησής του προκάλεσαν την εντύπωση ότι ήταν ψυχασθενής» και ακόμα «Πέθανε χθες το στοιχειό του Σπαντάου» (ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ 18-8), ενώ το ΒΗΜΑ της 23-8 δίνει στην όλη υπόθεση χαρακτήρα αστυνομικού μυθιστορήματος: «Ελάχιστα έχουν γραφεί ή έχουν γίνει γνωστά σχετικά με τα κίνητρα που έσπρωξαν το πρωτοπαλλίκαρο του Χίτλερ να αυτομολήσει. Πολλοί μίλησαν για κατ' εντολή ενέργεια αλλά το μυστήριο παραμένει». «Ο RUDOLF HESS πήρε στον τάφο το μεγάλο μυστικό της αποστολής του». Η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ξεπερνά κάθε όριο: «Ο δεύτερος τρελός δελφίνος του Χίτλερ στην ιεραρχία του ναζιστικού ιερατείου πέταξε στην Σκωτία». Το ΕΘΝΟΣ της 23-8 συμπληρώνει: «πέθανε μόνος με το τρομερό μυστικό του»...

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΠΡΑΙΤΟΡΙΑ

Το μόνο που μπορεί να σχολιάσει κανείς στα παραπάνω δημοσιεύματα είναι ότι εκείνο που είναι σκοτεινό και μυστηριακό είναι η μεταπολεμική πολιτική των υπερδυνάμεων και η απόφαση της Αγγλίας να μη δώσει στη δημοσιότητα τα έγγραφα τα σχετικά με την υπόθεση HESS παρά μόνο το... 2017 και όχι ο χαρακτήρας και η αποστολή του RUDOLF HESS.

Μια άλλη μερίδα του τύπου, περισσότερο σοβαροφανής, προσπάθησε με τα άρθρα της να υπογραμμίσει ότι ο εθνικοσοσιαλισμός είναι πια τελεσίδικα νεκρός και επιδίδονταν σε ιστορικές αναλήθειες και ανακρίβειες.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ σημειώνει: «Ο θάνατος του

HESS ρέκβιεμ για τη Βαστίλλη του Βερολίνου». «Ταφόπετρα στο ναζισμό — ο θάνατος του HESS κλείνει μια εποχή» σημειώνει επιγραμματικά και σε τόνο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ενώ σε άλλο φύλλο της γράφει: «Αυτός ήταν που δημιούργησε και οργάνωσε τα τάγματα των Ες Ες» (Από το όνομά του το βρήκατε;). Παράλληλα όμως με τις ιστορικές αναφορές και τον «τελεσίδικο θάνατο» του εθνικοσοσιαλισμού, όλες ανεξαρτήτως οι εφημερίδες εφιστούσαν την προσοχή των αναγνωστών τους στο ενδεχόμενο μιας επανεμφάνισης του εθνικοσοσιαλισμού με αφορμή τις εκδηλώσεις ομάδων συναγωνιστών μας. Αυτό δείχνει ότι η σιγουριά και η αυτοπεποίθηση του κατεστημένου βρίσκεται σε ιδιαίτερα χαμηλό επίπεδο και αυτό οφείλεται στην αδυναμία του να πείθει τις πιο ανήσυχες φύσεις για την ορθότητά του. Έτσι οι σπασμωδικές αντιδράσεις του όπως το γκρέμισμα της φυλακής, η με πλήρη μυστικότητα ταφή του HESS, ο αποκλεισμός της περιοχής κτλ. όπως η έντονη αστυνόμευση όλων των μεγάλων πόλεων της Ευρώπης και της Αμερικής εκείνες τις ώρες με σκοπό την καταστολή εκδηλώσεων και συγκεντρώσεων του κόσμου έγιναν θέματα των εφημερίδων και πήραν πρωτοφανή έκταση:

«Ο θάνατος του HESS στη φυλακή εξακολούθησε και χθες να δίνει αφορμή σε εκδηλώσεις νεοναζιστών. Ομάδες απ' αυτούς πέταξαν μπογιά στη γερμανική πρεσβεία στη Χάγη, ενώ άφησαν στο δρόμο πόστερ με το σλόγκαν: «Ο RUDOLF HESS είναι νεκρός. Τώρα είναι ελεύθερος». (ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ).

«Ο Ναζισμός βρυχάται στον τάφο του HESS —Δυτικοί παρατηρητές, βλέπουν τώρα με ανησυχία τον ενθουσιασμό των νεοναζί, που ολοένα αυξάνει στην Ομοσπονδιακή Γερμανία... Ομάδες νεοναζί οργάνωσαν διαδηλώσεις με συνθήματα υπερ του HESS στις μεγάλες πόλεις της Ομοσπονδιακής Γερμανίας το περασμένο Σαββατοκύριακο και καθιστικές διαμαρτυρίες έξω από τις πρεσβείες των συμμάχων κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο χωρών, στη Βόννη». (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ).

«Ο Κρίστιαν Λόχτε, ανώτερος αξιωματικός της Ασφάλειας του Αμβούργου, δήλωσε, σε τηλεοπτική συνέντευξή του, ότι παρατηρείται έντονη δραστηριότητα διαφόρων νεοναζιστικών ομάδων». (ΕΘΝΟΣ).

«Η έντονη παρουσία των νεοφασιστών σήμερα (παρ' όλο που όλοι προσπαθούμε να αγνοήσουμε την ύπαρξή τους) φαίνεται και από την αντίδραση των μεγάλων δυνάμεων στο θάνατο του HESS. Κατ' αρχήν, προσπάθησαν να αποκρύψουν την αυτοκτονία του καλύτερα φρουρούμενου κρατούμενου στον κόσμο και, όταν η πληροφορία διέρρευσε στον Τύπο, έδωσαν μια λακωνική εξήγηση. Εξάλλου, η δεδηλωμένη απόφασή τους, να κατεδαφίσουν το κτίριο των φυλακών Σπαντάου στο Βερολίνο, για να μην γίνει τόπος προσκυνήματος, δείχνει ότι ο φασιστικός κίνδυνος όχι μόνο είναι υπαρκτός, αλλά και υπολογίσιμος από τις πολιτικές ηγεσίες». (ΕΒΔΟΜΗ).

Ο αναγνώστης θα κατάλαβε από τα παραπάνω ότι όλα τα ρεπορτάζ εξαντλούνται στο να εκφράζουν την αγωνία και την αβεβαιότητα του κατεστημένου απέναντι στον εθνικοσοσιαλισμό και πολύ λίγο συνεισφέρουν στην πληροφόρηση του κόσμου γύρω από το θάνατο του ήρωα της Φυλής μας RUDOLF HESS. Παρ' όλα τα μυθεύματα και τις συνειδητές διαστρεβλώσεις της αλήθειας, η θέση μας σαν εθνικοσοσιαλιστές απέναντι σ' αυτό το συγκλονιστικό γεγονός είναι μία: Ο RUDOLF HESS δολοφονήθηκε, είτε έδωσε ο ίδιος τέλος στη ζωή του είτε το έδωσε κάποιος άλλος. Δολοφονήθηκε, μαζί με ολόκληρη την Ευρώπη, την επαύριο της ήττας του εθνικοσοσιαλισμού, από τον υπάνθρωπο του χρηματιστηρίου και τον υπάνθρωπο του κολχόζ. Ωστόσο ούτε τα ψευδή δημοσιεύματα, ούτε η συνωμοσία σιωπής γύρω από τα πραγματικά γεγονότα και το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα της Ευρώπης είναι σε θέση να καταπνίξουν την κίνησή μας και τις κινήσεις των συναγωνιστών μας σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Ο RUDOLF HESS ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ: ΕΣΕΙΣ ΔΕΝ ΖΗΣΑΤΕ ΠΟΤΕ!

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ha muerto
RUDOLF HESS
ahora ya es libre.

Η παραπάνω αφίσσα δημοσιεύτηκε από την Εθνικοσοσιαλιστική Ισπανική οργάνωση CEDADE και φέρει το σύνθημα:

« Ο RUDOLF HESS ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΟΣ
ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»

Η αφίσσα αυτή τοιχοκολλήθηκε στις μεγάλες πόλεις της Ευρώπης, της Βόρειας και της Νότιας Αμερικής.

SSDS FIOENR

Τώρα ο που ο ΄Ηλιος χαιρετά τ᾽ άστρα του Λέοντα
και τρίς μέλλει την όψη τους μονάχα να φιλήσει,
τούτη την ΄Ωρα αδράχνεις Θεϊε Γέροντα
κι ορίζεις στην Ουράνια τροχιά Σου να κινήσει.

Δονεί η ψυχή Σου τους αιθέρες, λάλο σήμαντρο,
όπου αναβλύζει αρχέγονο το Υπερκόσμιο Μέλι,
συγνώμη η πλάση σου ζητά βοώντας «ήμαρτον»
και τη Χρυσή σου στέργει Αυγή που ανατέλλει.

Πώς ΄Ολυμπος και Γη σεμνά υποκλίνονται
και δάφνες σου ετοιμάζουν για τις στέψεις!
΄Ασε τους βέβηλους με μίσος να υποκρίνονται
και βιάσου μες το Χρόνο να επιστρέψεις!

ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
18.IIX.87

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Για μιά ακόμη φορά ο διεθνής Σιωνισμός κάνει ό,τι θέλει στη χώρα μας παρά τις μεγαλοστομίες για «εθνικά υπερήφανη εξωτερική πολιτική» της κυβέρνησης. Απόδειξη γι' αυτό η μεγαλύτερη σύναξη Εβραίων στην Ευρώπη! Το Ευρωπαϊκό Εβραϊκό συνέδριο θα γίνει φέτος **στην καρδιά της Αθήνας.** Από τις 5 έως τις 7 Σεπτεμβρίου οι Σιωνιστές θα συγκεντρωθούν στο Ζάππειο μέγαρο για να συζητήσουν μεταξύ τους για το πώς θα μας υποδουλώσουν και θα μας εκμεταλλευθούν ακόμα περισσότερο.

Έλληνες πατριώτες, η θρασύτητα των εκπροσώπων του διεθνούς Σιωνισμού ξεπέρασε κάθε όριο! Οι προαιώνιοι εχθροί του λαού μας και όλων των λαών του κόσμου, οι σφαγείς χιλιάδων αθώων στη Μέση Ανατολή και αλλού, τολμούν να έρχονται στην πόλη μας. Τολμούν να μιλούν για «διωγμούς» και για «αντισημιτισμό». Αυτοί, οι πάτρωνες του καπιταλισμού και της στυγνής εκμετάλλευσης των λαών.

Απέναντι στους υποκριτές φιλελεύθερους και μπολσεβίκους που δεν τόλμησαν ούτε καν για να κρατήσουν κάποια προσχήματα να διαμαρτυρηθούν για τα καινούργια αυτά αίσχη, εμείς, οι Έλληνες πατριώτες του Λαϊκού Συνδέσμου «Χρυσή Αυγή» υψώνουμε φωνή διαμαρτυρίας, την μύχια φωνή του Ελληνικού λαού και αποδοκιμάζουμε την προσβολή που έγινε ενάντια στη χώρα μας και στο λαό της.

Έλληνα πατριώτη. Νομίζεις ότι οι Εβραίοι ήρθαν εδώ για το καλό σου; Πύκνωσε τις τάξεις μας. Διώξε το φίδι του Σιωνισμού από το σπίτι σου.

ΛΑ·Ι·ΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 - 5ος ΟΡΟΦΟΣ - ΟΜΟΝΟΙΑ